

Zlatý pásek

Slovo Starosty

Vážení spoluobčané,

setkáváme se letos již podruhé, těsně před polovinou roku. Jak jeden můj kamarád říká, za chvíli budou prázdniny a po prázdninách přijdou hnedle Vánoce. Utíká to utíká, a tak zkusme pohovořit o tom co letos bylo, je a snad i bude.

Snažíme se držet plánu činnosti na letošní rok, ale ne vždy se nám to daří. Konečně se začalo pracovat na dokončení chodníku v Němčicích. V tuhle chvíli měl již být hotový, ale dodavatelská firma nastoupila se značným zpožděním. Hlavně ale že chodník bude a zbavíme se tak letitého problému, který rozhodně nepříspěval k pěknému vzhledu obce.

Byly provedeny některé potřebné opravy na vodovodu, přesněji řečeno byly vyměněny některé sekční uzávěry na vodovodních řadech. Měli bychom letos vyměnit ještě některé hydranty a provést další potřebné práce na údržbě a opravách vodovodu, včetně výměny řady vodoměrů.

Co se kanalizace týče provedli jsme čištění a kamerové kontroly kanalizačního sběrače od kamenné hospody v Němčicích po prodejnu na Člupku. Byl zjištěn skutečný stav této části kanalizace. V prostoru u stanice PHM v Němčicích byly zjištěny dvě zborcené trubky, jejichž oprava je plánována na měsíc září. Kamerové prohlídky odhalily také ne příliš dobré provedení některých částí kanalizace směrem na Člupek, které ale neohroží vlastní funkčnost kanalizace. Škoda, že tyto kontrolní technologie nebyly dostupné v době, kdy se kanalizace stavěla.

Výrazným způsobem nám do plánu činnosti zasáhl prodej bývalé školní jídelny čp. 23 v Němčicích. Úpravy v okolí MŠ, které představují zřízení parkoviště před MŠ, prodloužení komunikace mezi MŠ a bývalou ŠJ, dále ke sportovnímu areálu si vynutily i další, předtím nepředpokládané práce, např. přeložku vodovodu. Pro vlastní prodej školní jídelny byla provedena nová přípojka vodovodu, přeložka kabelů NN a mnoho dalších drobných a méně drobných činností, které umožní oddělení tohoto objektu od školského areálu a řeknu vám, není to nic jednoduchého a příjemného dávat do pořádku věci, které nebyly dotaženy při stavbě těchto objektů. Stojí to hodně času, nasazení a hlavně i peněz. Vzhledem k činnostem okolo ŠJ jsme se dostali dosti do zpoždění i s naplánovaným rozšířením vodovodu a veřejného osvětlení na dolních Němčicích. Budeme se to snažit dohnat v měsíci červnu a červenci. Ze stejného důvodu dochází i k výraznému zpoždění při dokončování veřejných prostranství na Člupku a ve Zhoři. No, máme co dělat. Dlužní také trochu zůstáváme péči o veřejnou zeleň. Tráva letos vyrostla díky klimatickým podmínkám hodně rychle a statně. Máme se opravdu co ohánět, aby to k něčemu vypadlo. Ne všechno jsme stihli. V obci byly také umístěny kontejnery na biologicky rozložitelný odpad. Tak uvidíme jak se to všechno vyvine.

Jsem rád, že objekt bývalé školní jídelny bude mít po letech zase nějaké využití, které by mělo být přínosem i pro obec. Nebudete mi to věřit, ale za těch pár let, co byla budova prázdná, hodně hodně zchátrala. Nebylo to navenek vidět, ale o to více to bylo patrné uvnitř objektu. Nevyužívání a časté změny uživatelů bývalé školní jídelny, objektu rozhodně moc neprospěly.

V tuto dobu je aktuální otázka rozšíření kapacity MŠ. Rádi bychom více vyšli vstříc potřebám našich občanů, neboť děti se nám rodí více a to je pro budoucnost obce a budoucnost základní školy velmi dobré. Případné rozšíření provozu MŠ si vyžadá přemístění ordinace dětské lékařky do jiných prostor, a také nějaké stavební úpravy. Nejprve ale musíme mít v ruce souhlas Pardubického kraje. Od něho se bude odvíjet následný postup. Cením si vstřícného postoje zainteresovaných osob ve školském zařízení.

Také si velmi cením přístupu některých občanů ve Zhoři, kteří si vlastní pílí vybudovali velmi pěkné dětské hřiště za prodejnu ve Zhoři. Je to radost drobnou materiálovou pomocí přispět k takovému společnému dílu. Byl bych rád, kdyby takováto aktivita nebyla aktivitou poslední. Obec ráda podpoří i další obdobné občanské činnosti.

**Zpravodaj
Obecního úřadu
Němčice**

• LÉTO 2008 •
• ROČNÍK VI •

**Vychází pro
osady
Němčice, Zhoř, Člupek, Pudilka**

Neustále se pracuje na protipovodňových opatřeních, kdy se dokončují majetkové dohody k územním řízením. Děkuji všem občanům za vstřícný přístup.

K záležitosti umístění svodidel do Člupeckého kopce uvádím, že proběhlo jednání, kde na základě požadavku obce na přizpůsobení plánovaného opatření pro potřeby chodců došlo k úpravě plánu. V současnosti je projednávána možnost vybudování chodníku se zábradlím na případné opěrné zdi, která by podepřela silnici II/358. V rámci výstavby opěrné zdi by byl přeložen i dálkový telekomunikační kabel umístěný v současné krajnici. Při výstavbě chodníku by bylo uloženo i veřejné osvětlení a rozhlas.

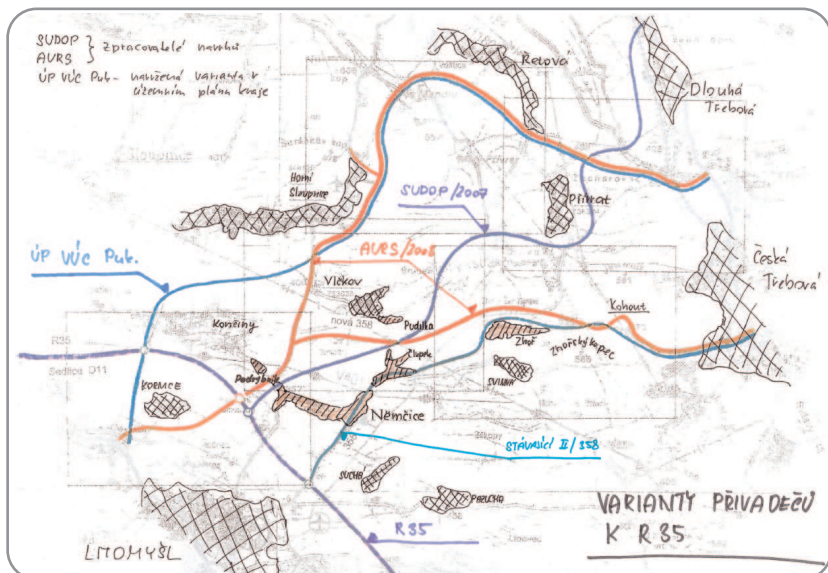
Jak v tomto případě, tak i v případě výstavby protipovodňových opatření se snažíme vytvořit situace a zajistit průchod chodců při silnici II/358. Přirozenější by byla výstavba chodníku na jedné straně silnice, jak bylo i původně uvažováno při výstavbě kanalizace v 90. letech, ale finanční náročnost a absence dotačních titulů na výstavbu místních komunikací a chodníků, nás přinutila hledat jiné, alternativní řešení. Někdy je člověk nucen přistoupit na kompromis a vybrat se menší zlo. Lepší tohle, než nemít chodník vůbec.

V přípravné fázi se také nachází výstavba chodníku ve Zhoři. Tam jsou rozpracovány smlouvy pro jednání s vlastníky dotčených pozemků.

Proběhlo také jednání kolem mediálně populárních přivaděčů mezi rychlostní komunikací R 35 a městy Česká Třebová a Ústí nad Orlicí. V posledním návrhu Pardubického kraje byly místo jednoho společného přivaděče pro obě města, navrženy přivaděče dva, jeden pro Ústí nad Orlicí a druhý pro Českou Třebovou. Druhý zmiňovaný přivaděč by výrazně zasahoval do katastru obce Němčice a vlastně by tvořil obchvat Němčic. Naše obec, stejně jako i ostatní obce dotčené nově navrhovanými trasami přivaděčů, tento nový návrh odmítly. Těch návrhů na napojení výše uvedených měst je již několik (viz situace) a názor si na ně může každý udělat sám. Jsem zvědavý, jaké varianty se objeví příště. Tohle je ale téma na samostatný článek. Případné dotazy k tématu občanům rád odpovím.

K činnosti obecního úřadu pouze stroze uvádím, že administrativa dále úspěšně narůstá. Byli jsme úspěšní při získávání dotací, 250 tis. Kč na PD na rekonstrukci vodovodu, 100 tis. Kč na výstavbu chodníku v Němčicích, něco málo z POV na úpravu veřejných prostranství apod. Neustále se snažíme získat finanční prostředky na dostavbu sportovního areálu, na úpravu aleje směrem z Němčic do Litomyšle, i na další drobné akce. V získávání finančních prostředků je poměrně úspěšná i základní škola, která připravuje realizaci projektu na úpravu okolí školy. Témat by bylo ještě poměrně dost, ale nechám si něco i do podzimního vydání zpravodaje. Závěrem bych popřál všem občanům prožití pěkného léta, prázdnin, dovolených a těším se na naše další setkání.

- Ing. Josef Racek, starosta obce

Z jednání Obecního zastupitelstva

Obecní zastupitelstvo se v období 04/2008 - 06/2008 sešlo celkem 3x. Z přijatých usnesení vybíráme.

Zastupitelstvo obce Němčice schválilo

- prohlášení o podpoře a realizaci projektu Sportovní areál Němčice a o podpoře provozovatele TJ Sokol Němčice dle předloženého návrhu.
- parkování jednoho vozidla na p.p. 486/1 u čp. 51 v Němčicích, Zhoří, k.ú. Zhoř u České Třebové za podmínky, že uživatel bude tento prostor a přilehlé okolí udržovat v náležitém pořádku, zajistí sekání trávy a dobrý stav přístupové cesty, po dohodě s ostatními uživateli.
- novostavbu RD na p.p. 976 v Němčicích, Pudilce, k.ú. Němčice u České Třebové, její napojení na obecní vodovod, uložení vodovodní přípojky do místní komunikace p.p. 1548 a zřízení výjezdu na tuto komunikaci. Stavba je v souladu se schválenou ÚPD obce. Více ve vyjádření.
- možnost prodeje p.p. 73/1 a 73/6 v Němčicích, k.ú. Němčice u České Třebové, záměr bude zveřejněn na úřední desce: Žádost č.j. 242/2008/ST ze dne 26.3.2008.
- příspěvek A. Suchánkové, Zhoř 96, na výstavbu veřejně přístupného dětského hřiště ve Zhoří, které bude sloužit i ostatním občanům, příspěvek ve výši 18.460,- Kč. Příspěvek podléhá vyúčtování (PPV). Žádost č.j. 694/2007 ze dne 31.10. 2007.
- příspěvek pro SAMURAI klub bojových umění a sportu na materiálové vybavení ve výši 10.000,- Kč (PPV). Žádost č.j. 694/2007 ze dne 31.10. 2007.
- příspěvek DC S.L.Z.A. Němčice na materiálové vybavení ve výši 20.000,- Kč (PPV). Žádost č.j. 693/2007 z 31.10. 2007.
- příspěvek oddílu stolního tenisu Němčice na materiálové vybavení na výši 2.000,- Kč (PPV). Žádost č. 691/2007 ze dne 31.10. 2007.
- příspěvek oddílu hokeje ve výši 20.000,- Kč. Příspěvek je splatný ve dvou splátkách, první ve výši 5.000,- Kč do 31.5. 2008 a druhý ve výši 15.000,- Kč do 31.12. 2008 (PPV). Žádost č.j. 688/2007 ze dne 31.10. 2007.
- příspěvek na financování akcí u příležitosti 140. let založení Spolku divadelních ochotníků Šlégel, příspěvek ve výši 50.000,- Kč (PPV). Žádost č.j. 687/2008 ze dne 31.10. 2007.
- příspěvek na provoz sportovních kabin TJ Sokol Němčice ve výši 65.540,- Kč (PPV).
- příspěvek na údržbu sportovního hřiště TJ Sokol Němčice ve výši 20.000,- Kč (PPV).
- příspěvek na činnost oddílu, materiálového vybavení TJ Sokol Němčice ve výši 15.000,- Kč (PPV). Vše v Žádosti č.j. 768/2007 ze dne 3.12. 2007.
- nákup vybavení pro SDH Němčice v objemu dle schváleného rozpočtu obce.
- smlouvu o zřízení věcného břemene č. IV-12-2001947/VB/01, Němčice 4 RD – knn dle předloženého návrhu.
- Dohodu o poskytnutí fin. prostředků na neinvestiční náklady za docházku žáků do ZŠ v České Třebové dle návrhu, příspěvek ve výši 11.600,- Kč.
- dlužnou částku za pronájem restaurace Kulturního domu v Němčicích a pověřilo starostu projednáním způsobu jejího splácení, po dohodě s právním zástupcem obce.
- prodej objektu čp. 23 se st.p. 331 a p.p. 636/11 v Němčicích, k.ú. Němčice u České Třebové, za celkovou cenu 2.000.000,- Kč a pověřilo starostu jednáním ve věci prodeje.
- předběžně prodej části p.p. 636/3, p.p. 636/4 a p.p. 636/10 v obci Němčice, k.ú. Němčice u České Třebové, zřízení věcných břemen na kabelové vedení a na vodovod, které jsou uloženy v předmětných pozemcích. Bude předmětem jednání zastupitelstva obce.
- pořízení územního plánu obce Němčice. Seznam záměrů, které budou předmětem tohoto územního plánu je uveden v předloženém návrhu. Zastupitelstvo obce Němčice ukládá starostovi obce Němčice, aby požádal Městský úřad Litomyšl, odbor výstavby a územního plánování, oddělení úřadu územního plánování v souladu s ustanovením § 6 odst. 1 písm.c) zákona č. 183/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů o pořízení územního plánu obce Němčice. Jako zástupce obce určeného ke spolupráci s pořizovatelem určuje starosta obce Němčice, Ing. Josefa Racka.
- smlouvu o bezúplatném převodu nemovitosti č. 32/08/HSY – BP. Převod pozemku č. 1517/2 v Němčicích do majetku obce.
- žádost o změnu ÚPSÚ obce Němčice v části pozemků č. 728/1 a 726 pro výstavbu na Člupku. Žádost č.j. 248/2008/ST z 28.3. 2008
- žádost o změnu ÚPSÚ obce Němčice, v části pozemků č. 361/23, 24, 25, 26, 28, 31, 32, 35, 36, 37, 40, 41, 42 a 43 ve Zhoří. Žádost č.j.: 268/2008/ST ze dne 3.4. 2008.
- napojení čp. 40 a 122 v Němčicích na obecní vodovod. Možnosti napojení budou posouzeny z hlediska technické proveditelnosti. Žádost č.j. 295/2008/ST ze dne 9.4. 2008.
- zadání zakázky na zpracování podkladů pro obecní pohlednice p. J. Horákoví dle předběžné nabídky, čtyři roční období obce za cenu 23.800,- Kč (vč. DPH).
- opětovně žádost na Pardubický kraj o řešení otázky zborcené opěrné zdi u čp.

37 v Němčicích a bezpečností situace v tomto místě.

- Smlouvu o poskytnutí dotace v rámci Programu obnovy venkova č.: ŽP/2008/0440. Dotace 100.000,- Kč na výstavbu chodníku v obci.
- Smlouvu o poskytnutí dotace č. ZP/2008/644 Rozvoj infrastruktury v oblasti vodního hospodářství obcí do 2000 obyvatel. Dotace 250.000,- Kč na projektovou dokumentaci na rekonstrukci vodovodu Němčice.
- Smlouvu o spolupráci technických služeb města Litomyšl a obce při realizaci projektu „Nakládání s biologicky rozložitelným odpadem v Mikroregionu Litomyšlsko“, ODVOZ ODPADU.
- smlouvu o spolupráci Mikroregionu a obce při realizaci projektu č. 24/08/BRKO, „Nakládání s biologicky rozložitelným odpadem Mikroregionu Litomyšlsko“, KONTEJNER.
- smlouvu na prodej objektu čp.23, se st. p. 331 a p.p. 636/11 o výměře 690 m² v Němčicích, k.ú. Němčice u České Třebové, za cenu 2.000.000 Kč
- smlouvu o uzavření budoucí kupní smlouvy a budoucí smlouvy o zřízení věcného břemene, dle předloženého návrhu. Prodej části p.p.636/3, dále p.p. 636/4 a 636/5. Zřízení věcných břemen a ochranných pásem pro uložení technická zařízení, a to kabelové vedení NN a vodovod.
- předběžně prodej p.p. 346/2 a 346/16 v Němčicích, místní části Zhoří, k.ú. Zhoř u České Třebové, žádost č.j. 356/2008/ST došla dne 5.5.2008.
- příspěvek ve výši 1.000 Kč Českému svazu včelařů. Žádost č.j. 328/2008/ST došla dne 21.4.2008.
- bezplatné užívání a oplocení části obecního pozemku 194/1 v Němčicích, k.ú. Němčice u České Třebové, dle předloženého požadavku. Žádost č.j. 380/2008/ST došla dne 12.5.2008.
- pronájem restaurace KD v Němčicích uchazeči, dle nabídky č.j. 391/2008/ST. Podmínky pronájmu budou upřesněny v nájemní smlouvě. Zajistí starosta a místostarosta obce. Nájemní smlouva bude předmětem jednání zastupitelstva obce.
- ceník na pronájem sálu KD Němčice dle Předloženého návrhu. Ceník je platný od 1.6.2008.
- příspěvek na činnost SPOZ ve výši 3.000 Kč v roce 2008. Příspěvek nepodléhá vyúčtování.
- výzvou k řešení pronájmu nebyt. prostor v čp. 107 v Němčicích. Prostory budou potřeba pro provoz dětské lékařky.
- cenu vodného a stočného platnou od 1.6. 2008 a to ve výši: vodné 24,50 Kč/m³ stočné 13,50 Kč/m³

Zastupitelstvo obce Němčice neschválilo

- žádost o příspěvek na činnost UO svazu diabetiků v Litomyšli. Žádost č.j. 198/2008/ST z 5.3. 2008.
  - požadavek na pronájem p.p. 723/7 v Němčicích, Člupku. Pozemek slouží jako veřejné prostranství. Předpokládá se i jeho částečné využití pro výstavbu chodníku a úpravu potoka. Zastupitelstvo obce Němčice souhlasí s jeho využíváním dosavadním způsobem k parkování automobilu, či uložení dřeva, vše ve stávajícím rozsahu. Žádost č.j.: 176/2008/ST ze dne 29.2. 2008.
  - pronájem části p.p. 486/1 v Němčicích, místní části Zhoř, pro zřízení oploceného výběhu pro psa. Žádost č.j. 151/2008/ST ze dne 20.2. 2008
  - žádost o změnu ÚPSÚ obce Němčice, v části pozemků 727/1 a 726 na Člupku, neschválilo využití těchto pozemků pro zástavbu, výstavbu RD. Žádost č.j. 248/2008/ST z 28.3. 2008
  - žádost o změnu ÚPSÚ obce Němčice, v části pozemků 303/1,2, 304,305,306/1 ve Zhoří, neschválilo využití těchto pozemků pro zástavbu, výstavbu RD. Žádost č.j. 268/2008/ST ze dne 3.4. 2008.
  - žádost o povolení prací na pozemku č. 728/1 na Člupku. Žádost č.j. 250/2008/ST ze dne 28.3. 2008.
  - žádost o pronájem bývalé školní zahrady u čp. 26 ve Zhoří pro uskladnění dřeva a prken. Lze ale dále jednat o umístění dřeva za objekt čp. 26 nebo na pozemek č. 161/8, za sportovním hřištěm, vše ve Zhoří. Žádost č.j. 256/2008/ST ze dne 2.4. 2008.
  - žádost o prodeji palivového dřeva. Obec tuto službu vzhledem ke kapacitě obecního lesa nezajišťuje. Žádost číslo jednací 31/2008/ST došla dne 23.4.2008
- OÚ**

HLEDÁM

zemědělskou půdu

v k.ú. Němčice u České Třebové a okolí

DO NÁJMU

nabízím výhodné podmínky

Josef Karlík
více na tel. 605250937,
461610245

VÝMĚNA OBČANSKÝCH PRŮKAZŮ

Platnost občanských průkazů **bez strojově čitelných údajů** vydaných do 31. prosince 2003 končí nejpozději 31. prosince 2008.

Pro občany narozené před 1. 1. 1936 platí výjimka - občanské průkazy, ve kterých mají vyznačenou dobu platnosti "bez omezení" nebo "platnost prodloužena bez omezení", zůstávají nadále platné.

Tato výměna občanských průkazů nepodléhá správnímu poplatku.

Občanské průkazy **se strojově čitelnými údaji** platí po dobu v nich uvedenou.

KONTEJNERY NA BIOLOGICKY ROZLOŽITELNÝ ODPAD

- 1) LZE DO NICH UKLÁDAT TRÁVU, SENO, LISTÍ, ŠTĚPKY APOD.
- 2) **NELZE** DO NICH UKLÁDAT SHRABKY, NEROZDRČENÉ ROŠTÍ, DŘEVO, OSTATNÍ DOMOVNÍ KOMUNÁLNÍ ODPAD

UMÍSTĚNÍ KONTEJNERŮ

- č. 1. STŘÍDAVĚ NĚMČICE (BRACHTLŮV MLÝN) – NĚMČICE (ZA PRODEJNOU)
- č. 2. STŘÍDAVĚ ČLUPEK (ZA PRODEJNOU) – ZHOŘ (PLÁCEK)

UPOZORNĚNÍ !!!

UMÍSTĚNÍ KONTEJNERŮ MŮŽE BÝT DLE VÝVOJE ZMĚNĚNO

Bekonstruovaná kaple ve Zhoři

Ještě jednou naše poděkování patří všem občanům, kteří se podíleli na opravě kaple ve Zhoři ať prací nebo i příspěvky.

Celkové náklady na rekonstrukci dosáhly cca 400.000,- Kč, finanční příspěvky v celkové výši cca 4.000,- Kč.

fota z interiéru kaple ve Zhoři
(z 5.1.2008)

Společenská kronika

V období od dubna do června

se v naší obci narodili

Vondroušová Vendula	(03/08)	Zhoř
Rubek Lukáš	(03/08)	Zhoř
Simonová Nela	(04/08)	Zhoř
Vrbická Bára	(04/08)	Němčice

Vítáme nové občanky

oslavili svá významná životní jubilea

(pouze 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90 a více let)

Pirklová Vlasta	Zhoř	80 let
Bauchelová Marie	Němčice	75 let
Myšková Božena	Člupek	75 let
Valachová Alena	Zhoř	75 let
Kovář František	Člupek	70 let
Klement Vratislav	Člupek	65 let
Sedláčková Emílie	Němčice	65 let
Vavříňová Drahoslava	Němčice	65 let
Voltrová Vlasta	Zhoř	65 let
Karlík Josef	Němčice	60 let
Pavlovský Milan	Němčice	60 let
Štusáková Jaroslava		60 let
Vondrová Milena	Němčice	60 let

Nové hřiště ve Zhoři

Koncem roku 2007 se mladí lidé ve Zhoři domluvili a požádali Obec o finanční zajištění výstavby nového hřiště v prostoru za bývalou prodejnou ve Zhoři. Žádost obsahovala konkrétní kroky, které vedly k uskutečnění dobrého nápadu. Je zapotřebí říci, že Obecní úřad vyhověl žadatelům a schválil bez připomínek požadavek na finance. A tak nic nebránilo tomu, aby se povedlo dobré dílo pro radost našich nejmenších.

Potom maminky a tátové oblékli montérky a sešli se na několika brigádách. Začátkem května se již děti nemohly dočkat, až se sklouznou na nové klouzačce nebo zhoupnou na houpačce, či na houpacím talíři. Až přijedete k nám do Zhoře, přijďte se podívat. Možná se již budete moci posadit na lavičku a nebo si Vaše dítě může udělat bábovičku v pískovišti, které se ukrývá v dřevěné bedně. Mám velkou radost, že mezi mladými lidmi je dobrá vůle a snaha spojit své síly a udělat radost sobě i druhým.

- V.D.

k z a m y š l e n í . . .

- Co je a co není vidět

napsal Claude Frédéric Bastiat v červenci 1850

II. Demobilizace

S národem se to má podobně jako s jednotlivcem. Jestliže chce uspokojit nějakou svoji potřebu, musí se přesvědčit, zda toto uspokojení je hodno vynaložených nákladů. Pro národ jako celek je nejdůležitějším ze všech statků bezpečnost. Jestliže nabytí bezpečnosti nutně vyžaduje postavit armádu čítající sto tisíc mužů a vydat na ni sto milionů, nemám nic proti tomu. Je to užitek zakoupený za cenu určité oběti. Je však třeba, aby nevznikla žádná nedorozumění ohledně dosahu mé teze.

Kterýsi zákonodárce navrhuje, aby bylo z vojenské služby propuštěno 100 000 mužů, čímž se poplatníkům ulehčí o 100 milionů.

Dejme tomu, že se omezíme na tuto odpověď: „K dosažení národní bezpečnosti je naprosto nezbytné, abychom měli těchto 100 000 mužů a zaplatili 100 milionů; je to sice oběť, ale bez ní by byla Francie vnitřně rozvrácena soupeřícími stranami nebo uchváćena cizinci.“ Nemám, co bych namítal proti tomuto argumentu, který může být fakticky správný nebo nesprávný, avšak teoreticky neobsahuje žádné ekonomické kacířství. Kacířství začíná tehdy, když je oběť prezentována jako výhoda, protože někdo z ní má prospěch.

Nuže, velice bych se mýlil, kdybych se domníval, že hned poté, co by autor návrhu sestoupil z tribuny, by některý řečník nezačal o překot vykřikovat: „Propustit 100 000 mužů! Co si myslíte! Co se s nimi stane! Z čeho budou žít? Z práce? Což nevíte, že je všude nedostatek práce, že všechna pracovní místa jsou obsazena? Chcete těch 100 000 mužů vrhnout na pracovní trh, aby se tím zvýšila konkurence a snížily mzdy? Není to štěstí, že v době, kdy je tak obtížné uhájit jakékoliv skromné živobytí, dává stát chléb 100 000 lidem? Uvažme navíc, že armádě se dodává víno, oděv a zbraně, což udržuje v činnosti továrny a napomáhá rozvoji posádkových měst, a že tedy - krátce řečeno - je armáda pro své nesčetné dodavatele přímo darem z nebe! Nechvějete se hrůzou při pomýšlení, že zničíte tento nesmírný průmyslový rozmach!?”

Jak vidíme, v tomto proslovu se dospělo k závěru, že je třeba zachovat 100 000 vojáků; abstrahovalo se od nezbytnosti samotné vojenské služby pro blaho národa a prezentovaly se důvody ekonomické. Mým úkolem je vyvracet pouze tyto důvody.

100 000 mužů, jejichž vydržování stojí poplatníky 100 milionů, žije a poskytuje živobytí svým dodavatelům v rozsahu oněch 100 milionů: to je to, co je vidět.

Avšak těchto 100 milionů vybraných z kapes daňových poplatníků již neposkytuje živobytí těmto poplatníkům a jejich dodavatelům, a sice právě v rozsahu oněch 100 milionů: to je to, co není vidět. Kalkulujte, počítejte a řekněte mi, kde je prospěch celku?

Co se mne týče, řeknu vám, kde je ona ztráta, a abych věc zjednodušil, budu místo o 100 000 mužích a 100 miliónech mluvit jen o jednom muži a tisíci francích.

Dejme tomu, že jsme ve vesnici A. Přijdou verbíři a odvedou jednoho muže. Zajdou tam rovněž výběrčí daní a vyberou 1000 franků. Muž i peníze se dopraví do Met, peníze za tím účelem, aby onen muž z nich byl živěn celý rok, aniž by co dělal. Pokud máte na zřeteli pouze Mety, ano, pak máte stokrát pravdu, toto opatření je velmi výhodné; když však obrátíte svůj pohled k vesnici A, budete soudit jinak, neboť uvidíte, pokud nejste slepí, že tato vesnice ztratila jednoho pracovníka a 1000 franků, jež měly být odměnou za jeho práci, a ztratila také obchodní aktivity, které by se vydáním těchto jeho 1000 franků

kolem něj rozvíjely.

Na první pohled by se zdálo, že se ztráta kompenzuje. Fenomén, který by se udál ve vesnici, se odehraje v Metách, a to je vše. Avšak ztráta přece jen existuje. Ve vesnici oral a obdělával půdu jeden muž: byl to pracovník; v Metách provádí „Vpravo hled!“ a „Vlevo hled!“ je to voják. Peníze a jejich oběh jsou v obou případech tytéž; avšak v prvním by se jednalo o 300 dnů produktivní práce, zatímco ve druhém případě máme 300 dnů práce neproduktivní; toto ovšem platí za trvajících předpokladů, že část armády není nezbytná k veřejné bezpečnosti.

Podívejme se teď na demobilizaci. Upozorňujete mě na přírůstek 100 000 pracovníků, na zintenzivnění konkurence a na tlak, který tato vykonává na mzdy. To je to, co vidíte.

Všimněme si však toho, co nevidíte. Nevidíte, že když pošlete domů 100 000 vojáků, neznamená to zničení 100 milionů franků, nýbrž jejich vrácení poplatníkům. Rovněž nevidíte, že vrácením 100 tisíc pracovníků na trh práce zároveň vrhá do tržní sféry 100 milionů franků určených k zaplacení jejich práce a že tudíž totéž opatření, které zvyšuje nabídku pracovních sil, zvyšuje také poptávku po nich; z čehož plyne, že vaše snížení mezd je iluzorní. Nevidíte, že stejně jako před demobilizací je i po jejím provedení v zemi 100 milionů franků, jež odpovídají 100 000 mužům, a že celý rozdíl spočívá v tomto: předtím dávala země 100 000 mužům sto milionů franků, aby nic nedělali, poté jim je dává, aby pracovali.

Nevidíte konečně, že když poplatník dává svoje peníze ať již vojákovi pro nic za nic, anebo pracovníkovi výměnou za něco, tak všechny pozdější důsledky oběhu těchto peněz jsou v obou případech tytéž; avšak je-li v druhém případě se poplatníkovi něčeho dostává, zatímco v prvním případě nedostává nic. - Výsledek: čistá ztráta pro národ.

Sofisma, které zde vyvracím, neobstojí před testem rozšíření aplikace, která je prubířským kamenem všech teoretických principů. Jestliže se v duchu onoho sofismatu vše kompenzuje a žádné zájmy nejsou poškozeny a platí, že je ve prospěch národa zvětšovat armádu, *proč se tedy nepovolá pod prapory všechno mužské obyvatelstvo země?*

- Liberální institut (přeložil: Doc. PhDr. Ján Pavlík)

OBECNÍ KNIHOVNA

Ráda bych touto cestou pozvala všechny zájemce o četbu, aby navštívili naši knihovnu. V současné době si v rámci mezivýpůjční služby s Městskou knihovnou v Litomyšli mohou vypůjčit i knihy, které nemůžeme do naší knihovny vlastními prostředky zajistit. Tyto tituly se pravidelně obměňují, a proto je k četbě i více možností.

Upozorňuji všechny občany, že v průběhu letních prázdnin bude Obecní knihovna v Němčicích otevřena pouze 1x za dva týdny a to v termínech: 8.7., 22.7., 5.8. a 19.8.2008. Otevřeno bude od 16:30 do 18:00 hodin.

Přeji všem krásné prázdniny a těším se na setkání v knihovně.

- M. Seklová

KULTURNÍ CENTRUM Česká Třebová

LETNÍ KONCERTY ČESKOTŘEBOVSKÝCH SKUPIN
V MALÉM SÁLE KC

Čtvrtek 3. 7.	VOLNOST
Čtvrtek 10. 7.	SED
Čtvrtek 17. 7.	CARRAMBA
Čtvrtek 24. 7.	STOPANGIN

Začátek vždy v 18.00 hodin, vstupné Kč 30,--

Kalendář akcí

5.7.	16:00	Šlégl	- Country odpoledne s večerní zábavou (KD)
19.7.		SDH	- Pouťové odpoledne (areál Člupek)
9.8.			- volejbalový turnaj "O Putovní pohár starosty Města Č.Třebová" (ve Svinné)
23.8.			- nohejbalový turnaj (areál Člupek)
29.8.	17:00	St. tenis	- Němčický pivní triatlon (hřiště TJ Sokol)
30.8.			- Rozloučení s prázdninami (areál Člupek)
6.9.		SDH	- Memoriál Josefa Racka - hasičská soutěž s příjezdem (areál Člupek)

Není-li uvedeno jinak, konají se akce v Kulturním domě v Němčicích

Josef KARLÍK
Němčice 83

NABÍZÍ

PRASATA jatečná
stále k odběru

ZA VÝHODNÉ CENY
v živé váze nebo v půlkách

JEHŇATA jatečná
k prodeji od června

VOLEJTE na tel. 605250937,
461610245

1908

V prosinci roku 1908 odchází nám p. řídící Bernard Beniš na nové působiště, do rodné obce Dolního Újezda. O jeho práci mimo školu pojednáno je na str. (Viz školství v Němčicích.)

1909

Roku 1909 ujal se u nás správy školy p. Eustach Rypka, správce školy v Bohuňovicích.

1910

Rok tento nebyl pro zemědělce nijak příznivý, byl převážně mokrý a chladný. Pícnin narostlo hojně, ale špatně se sušily. Sena jetelová se protáhla až přes polovici července a hned na to začaly žně. Obilí bylo podřadné jakosti.

1911

Poněvadž máme u nás půdy převážně těžší, chválíme si vždy rok sušší jako byl právě rok letošní. Obdobně jako roku 1904 narostlo málo píce, ale zato obilí, ač ho bylo na slámu málo, dobře sypalo a bylo velice jadrné. Též brambory a jetelové semeno se vydařily. Z jara byla žita velice slabá, některá se i zaorala a sel se ječmen, některá se přisávala ječmenem. O žních bylo vše dobré v zrně, jen když brzy na jaře to bylo provedeno.

Školní rada vidí, že se nevyhne stavbě nové školy a činí k ní přípravy. Obec Němčice koupila od Jindřicha Abrahama statek č.p. 35 za 25.500 korun. Zahradu a staré stavení, které se rozbourá, nechá si jako staveniště nové školy a pole prodá zájemcům.

Parlament byl rozpuštěn a vyspány volby do říšské rady jako roku 1907. Vše se opakovalo jak je vyličené na straně 90.

Volební boj byl zuřivý, někde padl sem tam nějaký ten políček či facka, někde zase byly po boji zlámané hole a deštníky. Zase byly volební kanceláře stran, či jedinců. Kandidát za kterým nestála žádná politická strana nazýval se divoký. Zase bylo nějaké to občerstvení a drobné podfuky. Vítězem byl nyní Stanislav Feltl, rolník ze Sádku u Poličky za stranu agrární.

Na venkově pokud je známo, bohužel pohoštění nebylo, musela působit jen silná slova řečníků.

1912

V roce 1912 vypukla válka na Balkáně. Bulharsko, Srbsko, Řecko a Černá Hora vypověděly Turecku válku a Turky porazily. Z Čech vypravilo se několik lékařských skupin k pomoci Jihoslovánům, pro něž byly konány i sbírky peněžitě. Jedna taková sbírka v Němčicích vynesla 140.-K.

Pro zemědělce byl tento rok rokem normálním. V Němčicích byla asi v 6 statcích zavedena chlévní kontrola. Zemědělskou radou ustanovená kontrolní asistent dostavil se as jednou za měsíc do statku a byl přítomen dojení. Mléko od každé krávy zvlášť zvážil a vzal malý vzorek k zjištění tučnosti mléka. Ku konci roku spočítal kolik ta která kráva dala kg másla, jak je užitková. Při prodeji telat od kontrolované krávy s dobrou dojitostí, hlavně při prodeji býčků k chovu, bylo takové vysvědčení o dojitosti velice důležité. Pokračuje se v přípravě ku stavbě nové školy. Provádí se tak zvaná planýrka stavebního místa.

1913

Stavba nové školy zadána byla firmě Kudlík & Rosler, stavitelé v České Třebové. Stavba byla toho roku přivedena pod střechu.

Na Balkáně vypukla druhá válka a sice loňských vítězů mezi sebou. Bulharsko válčilo proti bývalým spojencům a podleгло přesile a přišlo tím o všechny úspěchy z první války.

Okres Litomyšl upravoval úsek okresní silnice v Němčicích u kovárný č.p. 38, tak zvaný Ludvíkův kopec.

Zemědělcům kynula slibná úroda ale když byly žně v nejlepším, dostavily se deště a deště. Pršelo dva týdny, že se na pole nemohlo s koňmi vstoupit, v každém dolíku a šlápotě stála voda. Obilí, hlavně žito, se dosti znehodnotilo, ale díky tomu, že se posečené obilí hned týž den panákovalo, nenechávalo ani ležeti na řadech ani nekladlo do křížových mandelů, utrpělo daleko méně ztrát než v roce 1882.

Zrno bylo sice méně hodnotné, zprvu těžko nalézalo kupce. Obchodníci kupovali žito uherské a prý je míchali s naším. Rolníkům zůstávala část sklizně stále na špejcharu. Ale roku 1914 prodalo se všecko.

Člupěk, dvůr a tvrz

Na cestě z Litomyšle do České Třebové ve vsi Člupku, tam kde nyní malá kaplička stojí stávala tvrz a dvůr.

Z vladýků, kteří tu seděli a hlavu lidskou ve štítě měli, připomíná se v patnáctém století Mikuláš ze Člupku. Jeho snad potomek byl panoš Viktorín Člupecký, který měl roku 1467 nějaké jednání v Litomyšli.

Když tvrz a dvůr vyhořely, byla na tom místě roku 1663 založena ves Člupěk. Ves Člupěk byla samostatná do roku 1851, kdy byla sloučena se vsí Němčice-mi. Posledním rychtářem na Člupku byl Beneš.

Stavba rychty v Němčicích roku 1735

Jak uvedeno vyhořela toho roku rychta. V lidu udržela se tato pověst: Svobodník jednoho dne po ohni šel do lesa, aby vyhlížel dříví na stavbu, což mu působilo nemalé starosti, poněvadž měl les málo zachovalý. Od lesa viděl jak cestou od Koric jede množství povozu s tesaným dřívím. I napadlo ho kdyby tak to dříví chtěli vězti ke mně. Přijda domů viděl na palouce za humny plno vozu a dříví složeného. Dříví to mu nechal hrabě ze svého skladu ve Štítu robotou přivézt. Světnice dosud stojící je z toho dříví vyroubená a je prý až po okna z dřeva dubového. Též od svobodníka z Abtsdorfa (Opatova) dostal sud oleje, kterýmž to dříví napuštěno bylo.

Byl tenkrát německý svobodník jeden z prvních na panství a těšil se obzvláštní přízni. V zápiskách Papáčkových čteme, když roku hrabě poprvé na zámek a panství přijížděl, vyjeli mu sedláci z celého panství naproti, německý svobodník byl komandantem a měl uvítací řeč (vinš). Na zámku měl svobodník svou vlastní stolicí, na které při schůzi sedal.

Světnice v rychtě postavená byla značně velkých rozměrů se sloupem uprostřed. Nade dveřmi býval palác, jakých za dob minulých bývalo ve vesnických světnicích více. Na tom paláci v zimě předlí, různé šatstvo a postele tam čeládka měla. Děd nynějšího majitele nechal palác ten zbourati. V roku 193? upravena velká světnice na kuchyň a 2.pokoje.

Školství v Němčicích

Dle ústního podání Antonína Veselíka, chalupníka v Němčicích č.p. 42 počato s vyučováním dítek as v roku 1750 v této chalupě č.p. 42. Při přestavování chalupy učilo se v č.p. 29. Sem docházel vyučovat úřední písař z Litomyšle, jménem Dvořák rodem z Prahy.

Rokem 1788 převedlo se vyučování do nové chalupy č.p. 23, která pro ten účel postavená byla.

Po jmenovaném Dvořákovi, který ještě nějaký čas v nové chalupě učil, nastoupil Jiří Vilím z Chocně, patentní invalida a vysloužilý desátník vyučený truhlář. Chlapce bavival execírkou a děvčata tancem. Školní plat obnášel tehdy 2 nebo 3 krejcarey šajnu z každého dítěte, kteroužto částku žáci vždy v sobotu do školy přinášeli. Ostatně vypomáhal si truhlářstvím připravováním léků a mastí rostlinných, neboť vedle velkého náruživého ptáctví byl též velkým znalcem bylin. Jiří Vilím zemřel roku 1819.

Již za nemoci Vilíma učil tu Tobiaš Vondra z č.p. 67, který vystudoval nižší gymnásium v Litomyšli a v Poličce učitelský kurs.

Tobiaš Vondra narozen roku 1793 byl mírným, svědomitým, na svou dobu dosti vzdělaným mužem. Tento učitel nepochybně proto, že byl dobrák a zdejší rodák, mnoho slasti tu neužil. Jeho mizerný plat 50 zl. šajnu ročně po mnoha prosbách a urgencích upravil se mu na 79.50 zlatých, jak je patrné z německého přípisu vrchnostenského úřadu v Litomyšli z 20.listopadu 1823. Zato děti ve škole měl dost až 200, poněvadž sem chodily děti také ze Suché a Pazuchy mimo Němčic, Člupku a Pudílky. (Dnes v roku 1948 je nám nepochopitelné, jak se mohly všechny děti do chalupy č.p. 23 vejít). Během jeho vyučování byl mu plat zvýšen na 100 zl. ročně. Když pro churavost byl roku 1847 dán do výslužby, měl 90 zl. pense ročně.

Po něm nastoupil roku 1847 Vojtěch Andrlé, narozen v Řídkém u Litomyšle roku 1813. Ten měl již 180 zl. platu mimo ony naturální požitky jako chleba, o posvícení koláče, o velikonočních vejce a kousek pole k užívání jako měl předešlý učitel Tobiaš Vondra. Působením jeho bylo přikročeno ku stavbě nové školy v roku 1863. V tomto roce nastěhoval se Vojtěch Andrlé do nové školy, ale pobyl tu jen krátkou dobu, poněvadž obdržel místo na farní škole v Morašicích.

Přechodnou dobu byl tu Josef František Vognar. Trvale nastoupil zde místo učitele Antonín Šlégl ze Střenice, narozen roku 1836, 11. února 1864.

11 roků působil tu sám na jednotřídce, až když v roku 1874 byla provedena nadstavba školy byl jmenován od 1. ledna 1875 řídícím učitelem na této dvoutrídni škole.

Zákonem z roku 1869 upraveny hmotné poměry učitelstva. Financování škol-

ství převzala země a učitele měsíční služné obdrželi od berního úřadu. Tím staly se neplatnými všechna dřívější ujednání o platu učitelů, tehdy se jim říkalo fassé. Odpadlo všechno učitelů nedůstojné týdenní vybírání krejcaru od dětí, vybírání chlebě, koláčů, vajíček nebo jiných naturálií. Český (národní) učitel nebyl více odkázán na náladu občanstva. Zákonem z roku 1869 byli stanoveni okresní školní inspektori na dozor nad vyučováním.

V roce 1873 ustanoven takovým okresním školním inspektorem litomyšlský děkan Antonín Šanta, český spisovatel a pedagog, přítel malíře Dvořáka a velkého hudebního skladatele Bedřicha Smetany.

Vyučování dětí bylo v té době za vedení Šléglů a dozoru tohoto osvěceného kněze jistě v rukou nejpovolanějších.

Prvním výpomocným učitelem v roce 1875 (tehdy se říkalo podučitelem) ustanoven zde byl Bedřich Ježek, mladík devatenáctiletý, horlivý divadelník a básník. Ještě v roce 1947 poslal sem do školní knihovny sešitek básni „Když devadesátka ti léze na záda“ z Náchoda, kde tráví zaslužený odpočinek ve své tiché vilce.

Za správy školy pana řídícího učitele Antonína Šléglů vystřídal se další výpomocní učitel: Antonín Příhoda, Jan Pulkrábek a Ferdinand Kettner. Jan Pulkrábek zanechal tu po sobě trvalou upomínku, poněvadž v roce 1885 založil Sbor dobrovolných hasičů.

Za svou 32 letou činnost zasloužil se řídící učitel pan Antonín Šlégl nejen o školu, kde vytvořil takřka z ničeho, jen vlastní prací školní kabinet plný přístrojů, a pomůcek, i mimo školu založil v roce 1868 spolek divadelních ochotníků, zpěvácký kroužek. V prosinci roku 1896 odebral se na odpočinek, ale pro školní kabinet pracoval dál, lepil, vyřezával, opravoval školní pomůcky, až teprve smrt v roce 1905 nadobro zastavila jeho blahodárnou činnost.

Nástupcem jeho ve škole stal se pan Bernard Beniš, rodák Dolnoújezdský, známý pracovník na poli hospodářském. Založil u nás Hospodářskou besedu, spolek pro pojištění dobytka a Kampeličku, kde byl po tři roky starostou. Byl stále členem obecního zastupitelstva v Němčicích, dlouholetým jednatelem Okresního hospodářského společenstva, členem komise pro vyměřování daně z příjmu a jiné.

Jak nastoupení řídícího Beníše tak i odchod řídícího Šléglů na odpočinek bylo provedeno slavnostně. Oba byli u lidí oblíbeni za vzornou školní i mimoškolní práci. Lid aspoň ve chvíli loučení či vítání uvědomoval si jejich zásluhy. Řídící Bernard Beniš pracoval u nás 12 roku a odebral se roku 1908 do své rodné obce Dolního Újezda, kde byl řídícím učitelem na víceřídící škole až do svého odchodu na odpočinek asi v roce 1920. Za něho byla v Němčicích zřízena ještě třetí třída.

Již v roce 1904 nový c.k. okresní školní inspektor začal upozorňovat na nedostatky učebních místností podle nejnovějších nařízení, až to vyvrcholilo postavením nové školy v roce 1914. Ale to už tu byl od roku 1909 řídícím učitelem pan Eustach Rybka, který před tím byl delší dobu správcem jednotřídní školy v Bohuňovicích. Tam mimo školu pracoval v obecní samosprávě a tak také i u nás jal se pomáhati v úřadování starostům J. Sedláčkovi, Antonínu Jiskrovi za války a Josefu Novákovi. Po založení Tělocvičné jednoty Sokol byl činným i v této jako jednatel.

Byl trpělivým písařem a lidem napsal mnoho a mnoho žádostí, hlavně za první světové války. Odešel na odpočinek nejdříve do obecního domu v Němčicích (bývalé školy). Když ovdověl přestěhoval se do Osíka k svému zeti panu řídícímu Veselému.

Starostové v Němčicích

Jak již bylo uvedeno posledním rychtářem vrchností stanoveným byl František Částek č.p. 1 do roku 1848.

Prvním starostou ve svobodném konstitučním Rakousku byl zvolen (způsob volby není znám) Jan Bartoníček, sedlák č.p. 62.

Roku 1849 až 1854 byl starostou Jan Fikejz, rolník č.p. 58, tehdaž hostinský v horní hospodě. Písařem za něho byl František Částek č.p. 1.

Roku 1855-1857 byl Václav Sedláček, rolník č.p. 75. Písařem Josef Kolář, šenkýř z prostřední hospody.

V letech 1858 až 1879 byl starostou Josef Fryouf, chalupník a soustružník č.p. 16. Josef Fryouf zastával také písařství sám, za oboje měl platu ročně 100 zlatých. Za úřadování Josefa Fryoufa stal se v Němčicích řídícím učitelem Antonín Šlégl v roce 1864. Dále postavená byla kaple a provedená nadstavba školy z 1874, postavená také za něho v roce 1863.

R.1880 -1882 byl Jan Sedláček č.p. 75

R.1883 - 1889 byl Ferdinand Brachtl, mlynář v Němčicích č.p. 7.

R.1889 - 1891 byl Josef Karlík, rolník č.p. 57, pozdější kronikář.

R.1891 -... byl Josef Paďour, rolník č.p. 46, který byl pouze 1 roku a pro churavost se úřadu vzdal.

R.1891 - 1899 byl Josef Čáslavka, rolník č.p. 2, kterýžto úřad i písařství zastával stále za plat 100 zlatých ročně. Koncem roku 1899 se z úřadu poděkoval a na zlomek periody zvolen 30.prosince 1899

R.1900 Josef Dubyšar, krejčí a chalupník č.p. 101.

R.1901 - 1910 František Podhajský, mlynář v Němčicích č.p. 71, spoluzakladatel Kampeličky v Němčicích, funkcionář mnoha spolků a korporací jak místních tak také okresních (předseda Kuratoria zimní hospodářské školy v Litomyšli, předseda Skladištního družstva v Litomyšli, pokladník Okresního sdružení chovatelů a jiných). V Němčicích nebylo funkce, kterou by po určitou dobu nebyl zastával. František Podhajský, až do konce svého plodného, altruismu zasvěceného života, ponechal si funkci pokladníka v Kampeličce a kronikáře obce. Zemřel, všemi milován 16. května 1938, stár 70 roků.

R.1910 - 1913 byl starostou Jan Sedláček, rolník č.p. 75, písařem Eustach Rybka řídící učitel v Němčicích, který působil zde od roku 1909 po řídícím učiteli Bernardu Benišovi, který nastoupil v Dolním Újezdě.

R.1913 - 1919 byl starostou Antonín Jiskra, rolník č.p. 46. Období toto je památné a důležité tím, že v něm odehrálo se největší drama poslední doby. První světová válka v letech 1914 - 1918. Za něho postavila se nová škola v roce 1914 a provedeny menší úseky silnice po obci.

R.1919 - 1927 byl starostou Josef Novák, rolník č.p. 34. Jmenovaný byl zvolen již dle rovného hlasovacího práva, nikoliv jako dříve, kde volilo se dle poplatních skupin (sboru). Za jeho období provedla se silnice po obci a oba hotové již úseky byly spojeny a postaven chudobinec č.p. 84 u dolní hospody.

R.1927 -1938 byl starostou František Vytlačil, rolník č.p. 18. Za toto období provedena elektrizace obce roku 1928, postavena nová hasičská zbrojnice, koupena nová hasičská výbroj (motorová stříkačka) roku 1937 a přikročeno ku stavbě místního hřbitova roku 1938.

R.1938 - 1945 byl starostou Jan Pauliš, rolník č.p. 80. Za toto období vypukl druhý světový požár. Pro nás začal okupací německých vojsk 15.března 1939 a skončil 9.května 1945 vyhnáním německé armády vítěznými vojsky ruskými. Tím také končí stávající zřízení starosty a obecního zastupitelstva a na jeho místo nastupují Národní výbory s předsedou v čele. Ještě v květnu 1945 ustavil se první Národní výbor a jeho předsedou zvolen JUDr. František Zeman z Člupku č.p. 58. Další viz Pamětní kniha rok 1945.

Prohlášení českých poslanců na říšské radě v roce 1918

Ve čtvrtém roce hrozně války světové, jež si vyžádala bezměrných obětí na životech a statcích národů, dějí se prvé pokusy o mír. My čeští poslanci rady říšské, jež byla rozsudky nepřislušných vojenských soudů zbavena celé řady svých členů slovanských a současně i my čeští poslanci rozpuštěného a dosud neobnoveného sněmu markrabství Moravského a vévodství Slezského jsme jako zvolení zástupcové národa českého povinni určitě a jasně za lid český, za porobenou a politicky umlčenou větev slovanskou v Uhrách vyznačiti svoje stanovisko k nové úpravě poměrů mezinárodních.

Když čeští poslanci obrozeného národa našeho promluvili za války Francouzko-Německé o mezinárodních otázkách evropských, prohlásili se v memorandu svém dne 8. prosince 1870 slavnostně: Všichni národové ať velcí neb malí, mají rovné právo sebeurčení a rovnost jejich má stejně šetřena býti. Jen z uznání rovnoprávnosti a ze vzájemného vážení svobodného sebeurčení všech národů může vykvést pravá jejich svoboda i bratrství, všeobecný mír a pravá lidskost.

My poslanci národa českého, věrní jsouce i dnes těmto zásadám svých předchůdců, s radostí jsme pozdravili, že dnes všechny ony státy, jež jsou založeny na zásadách demokracie válčící i neutrální, pokládají stejně s námi toto svobodné sebeurčení národů za záruku trvalého míru všeobecného.

Nové Rusko při svém pokusu o mír všeobecný vložilo do stěžejních podmínek mírových zásadu sebeurčení národů tak, aby národové svobodnou volbou rozhodli o svém životě a usnesli se, chtějí-li vybudovati stát samostatný či stvořiti státní celek ve spolku s národy jinými.

Naproti tomu prohlásil zástupce Rakousko-Uherska jménem čtyřspolku, že otázka sebeurčení oněch národů, jež dosud nemají své státní samostatnosti, má býti řešena v každém státě cestou ústavní.

Vzhledem k tomu jsme za český národ povinni prohlásiti, že toto stanovisko zástupce Rakouska-Uherska není stanoviskem naším. My jsme naopak ve všech svých projevech a návrzích tomuto řešení se vzpírali, ježto po bezpočetných trpkých zkušenostech našich neznámená ono nic jiného, než-li úplné zamítnutí zásady sebeurčení národů. Trpce žalujeme, že národ náš byl

STRÁNKY PRO VŠEZNÁLKY

Náš školní časopis

Ročník II Číslo 3

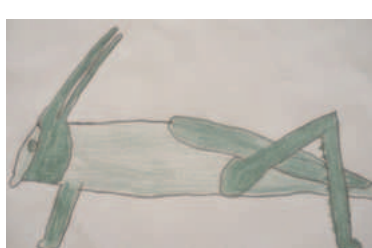
Léto, léto, to je prima,
když vás nepotká rýma.
Když je všechno v pořádku,
můžeme vzít lopatku.
Hrát si budem na písku,
budem lézt i na lípu.

Katka Kovářová, 4.třída

Léto je krásné,
nebe bývá jasné,
Sluníčko svítí
a všude roste kvítí.
Všechny děti si hrají,
ptáčky krásně zpívají.

Anna Hanušová, 5.třída

Léto, létíčko-
všude svítí sluníčko.
Svítí stále víc a víc,
odpoledne bývá velký hic.

Vašek Beneš, 4.třída

Já se těším na prázdniny, protože bude konečně teplo a nebudu se muset učit – jenom trochu, abych toho moc nezapomněla. Taký se těším na to, že pojedeme na Slovensko nebo do Chorvatska. Ale zase se netěším, až půjdu po prázdninách do školy, protože jdu do 6.třídy jinam, na jinou školu. Ale těším se na nové děti. Pak ještě budu o prázdninách cestovat a navštívím i příbuzné.

Jana Bocková, 5.třída

Léto máme rádi, protože se můžeme koupat v bazéně, tam si můžeme hrát s balonem, můžeme si pěkně v klidu zaplavat, jet na dovolenou, na tábor, můžeme se opalovat a také si můžeme postavit stan a stanovat a jezdit k babičce. Nefouká vítr a když nefouká, tak si můžeme venku kreslit, vyrábět si věci z papíru, můžeme jezdit na výlety třeba do zoo, můžeme si jezdit na kole s mamkou a s tatškou.

Venku můžeme běhat, hrát si na schovávanou, hrát na honičku, koncem léta chodit na houby, vyjít si s mamkou a s tatškou na procházku, ležet na trávě a pod sebou mít deku, ležet na trávě, užívat si v klidu hudbu, být na terase a užívat si tepla. Můžeme ještě ležet na lehátku a číst knihu.

Marika Šejblová a Katka Kladivová, 3.třída

Školní perličky z našich lavic

Vyber si nějaký listnatý strom a napiš o něm VŠE, CO VÍŠ:

- * Dub letní je velký a hezký.
Roste i v lesích. Najdete ho hodně v lesích.
- * Fáze Měsíce jsou: rohlík, půlkruh a koule.
- * Ve starých řeckých bájích čteme příběhy o hrdinách a bohyních.

Jdeme do lesa sbírat lesní jahody. Cítím krásnou vůni jehličí. Najednou se slunce schovalo za mraky. Začal foukat vítr. Náhle se zabýsklo a zahřmělo. Začala bouřka. Museli jsme honem spěchat domů, abychom nezmokli.

Jan Kadrmas, 4.třída

Z našeho školního života

Jak jsme ve škole dělali ruční papír

Den předem jsme si natrhali starý papír do vody a nechali jsme ho tam přes noc. Druhý den jsme už vyráběli samotný „nový“ recyklovaný papír. Směs vody a papíru jsme pořádně rozmíchali a pak jsme ji nalili do formy na ruční papír. Hmotu jsme roztřeli po formě, dali na ni fáč, na jiný papír zase bavlnky „na ozdobu“. Pak jsme z toho vymačkali všechnu vodu. Ještě vlhký papír jsme dali na okno, aby mohl uschnout. Po uschnutí jsme „fáčové ozdobení“ natřeli lehce barvou, aby byl papír hezčí.

- Štěpánka Rosslerová a Jana Bocková, 5.třída

Našel jsem na zemi papírek

Ve čtvrtek jsem našel na zemi papírek a tak jsem ho sebral a vyhodil. Vyhodil ho tam jeden kluk, který se jmenoval Gusta. Byl to papírek od bonbónu. Vrátil jsem se domů a už jsem na to nemyslel. Druhý den jsme jeli do lesa na houby a hledali jsme je, ale já jsem místo houby zase našel papírek od bonbónu a byl stejný jako ten předtím a tak jsem ho sebral. A když jsme šli z lesa uviděl jsem Gustu jak cucá bonbón. Třetí den jsme jeli na chalupu a najdu na zemi papírek a ten byl také od bonbónu, ale ne od tamtoho co měl Gusta. A potom jsem šel do obchodu koupit něco k obědu a vidím Gustu jak si kupuje bonboniéru a pytlík bonbonů. Druhý den když jdu k potoku tak vidím Gustu jak hází papírky od bonbónů do potoku a ještě se tomu směje. Tak jsem běžel o kousek dál a papírky vylovil a potom vyhodil do koše. Čtvrtý den jsem viděl jak Gusta pohazuje papírky po vesnici a dokonce je hází do potoka. Pátý den Gusta vyléval do potoka olej a házel tam taky papírky a to už bylo moc a tak jsem vše oznámil a Gusta musel všechny papírky posbírat a nikdy už papírky nevyhazoval.

- Jirka Věneček, 4.ročník

Našla jsem na zemi papírek

Byla jednou jedna dívka, která byla moc hodná a slušná. Třídila odpad a se vším šetřila, když něco nevěděla, ihned se zeptala maminky nebo tatínka. Jednou šla kolem jednoho chlapce a ten měl balíček od brambůrků a za chvíli ho hodil na zem. Ta dívka, která se jmenovala Věra Pospíšilová, na něho volala: "Počkej!" To si ten papírek nezvedneš?" A ten kluk jí řekl: "A proč? Moje to není." A tak ten papír vzala a hodila ho do správného odpadu. Další den šla do školy a našla na zemi papír od sešitu na kterém stálo Petr Netřídil. A tak si Věra řekla - jmenuje se Netřídil a opravdu netřídí. Šla do jeho třídy a řekla mu, že neumí třídít odpad a vyhazuje ho na ulici. Petr zrudl a od té doby už nikdy nezahazoval odpadky na ulici. Když viděl nějaký papír, vzal ho a hodil ho do modrého kontejneru.

Další den viděl Petr nějakého chlapce, co na zem vyhazoval papír zmačkaný do klubička. A Petr mu říká: "Zvedni to a hoď to do papírů." A ten kluk se ho bál, proto dal ten papír do správného kontejneru. Další den se Petr s Věrou vydali za ředitelem školy a řekli mu, že by škola potřebovala úklid. Tak to pan ředitel provedl. Rozhlásil rozhlasem, že se bude konat úklid okolí školy a vesnice. A když se uklízelo, všechny to bavilo. Chodili s pytlí a nasbírali deset plných pytlů odpadků.

- Jana Bocková, 5.ročník

Pohádka o statečném Donkovi

Byla jednou krásná psí princezna. Ta se jmenovala Dýna. Jednoho dne se jí narodilo štěně, dala mu jméno Doneček. Ten byl čím dál větší a silnější, až jednou přišel den, kdy se měl oženit. Maminka mu to rozmlouvala, ale on řekl: "Už mi je rok a půl." Nakonec si vzal krásnou fenku. Jednoho dne šli spolu na procházku do lesa. A jak tam šli, přepadly je zlé dogy. Chtěly mu ukrást fenku. Donek jednu kousnul, ostatní se lekly a utekly. Donek s princeznou zatím odešli domů do království za sedmi horami.

- Pavlína Kadrmasová, 2.ročník

O Ouškovi

Byl malý Ouško. Jednou šel do lesa a povídá si: "Je to tu strašidelné, neměl bych se vrátit domů?" A najednou uslyšel zvuky zlých psů. Nevěděl, co má dělat. Když chtěl utéct, tak bylo pozdě, už tam byli a táhli ho do své díry. Ouško byl moc smutný. Nakonec ho našla jeho máma. Odvedla si ho domů a protože měl velký hlad, tak dostal najíst.

- Eva Vojtíšková, 2.ročník

Jak skolili dogu

Byla jedna jeskyně a byl tam uvězněný pes jménem Dáša. A hlídala ji velká doga. Byl jeden pejsek a ten ji chtěl zachránit. Jeho mečem byl ocásek. A řekl: "Jdu s tebou bojovat." Doga se jen zasmála: "Cha,cha,cha." Ale on se začal prát a trvalo to tři roky, tři měsíce, tři dny a tři hodiny. Nakonec pejsek dogu skolil a šli domů a pániček jim dal jíst.

- Jiří Šauer, 2.ročník

O statečném psím princovi

Byla jednou jedna princezna. A ta se jmenovala Eninka. Jednoho dne se jí narodilo štěně. Ale pak k ní přišli zlí psi. Naštěstí tam přišel psí princ. Ale když tam přišel, tak tam nikdo nebyl, protože je sebrali ti zlí psi. A ten psí princ se rozhodl, že ji bude hledat. A ten psí princ hledal a hledal, až je už našel. A tak tam šel a oni ho chtěli vyhnat. A ten princ řekl: "A proč je chcete?" "Aby nám dělala jídlo." A tak princ ty dogy přemohl a odnesl si Eninku a štěně domů.

- Viola Jasanská, 2.ročník

Něco pro chytré hlavičky

Najde opička svůj banán?
Postupuj takto : přidávej stále 6

56	14	15	13	25	74	6	45	86	95	12	36	15	2	47
12	15	18	19	17	45	14	12	23	25	85	45	75	16	56
1	45	48	72	56	35	89	18	15	14	78	46	16	24	33
47	36	35	19	18	76	24	56	59	58	52	13	35	34	84
76	50	60	19	14	30	23	25	24	86	84	91	52	76	65
21	35	64	33	16	45	36	42	48	25	62	47	12	13	95
96	85	75	94	45	85	84	46	13	54	65	45	82	12	75
24	25	26	78	12	15	43	78	56	60	51	58	25	91	96
41	45	48	75	96	82	45	12	31	62	66	64	85	23	17
35	18	95	26	45	102	103	108	56	47	72	23	104	85	26
26	75	16	104	108	103	96	95	79	78	77	25	109	103	54
115	101	120	132	114	141	95	90	84	47	56	28	21	105	74
110	142	115	120	121	174	96	83	78	56	79	25	36	33	39
112	58	118	126	123	189	113	58	76	45	82	35	37	14	45
118	102	122	132	140	163	115	87	85	89	25	68	45	76	36
116	104	123	134	138	136	117	89	65	79	34	52	15	65	82
122	141	132	151	141	144	145	100	116	117	174	178	115	165	182
134	154	117	165	145	155	150	156	162	168	174	180	181	156	147
156	148	159	153	126	147	158	145	152	162	148	142	186	182	165
147	159	136	125	148	149	158	164	125	147	115	132	178	192	193

zbaven své samostatnosti státoprávní i svého práva sebeurčení, umělými řády volebními nad to vydán panství německé menšiny a německé centralistické byrokracie. Slovenská větev naše stala se pak obětí brutálnosti maďarské a neslýchaného násilnictví ve státě, jenž přes všechny zdánlivě konstituční formy zůstává nejtemnějším koutem Evropy, v němž národové nemaďarští, tvořící většinu, jsou panující menšinou maďarskou týráni a hubeni, od kolébky odnárodňování, zůstávají takřka beze všeho zastoupení na sněmu i v úřadech, bez veřejných škol, bez volnosti ve školách soukromých.

Ústava, na níž se odvolává zástupce Rakouska-Uherska, znetvořila i spravedlnost všeobecného práva hlasovacího, rozmnoživše v rakouské radě říšské způsobem umělým počet mandátů německé menšiny a celá její bezcennost pro svobody národů objevila se až křiklavě jasně v krutém vojenském absolutismu po dobu války. Každý poukaz na tuto ústavu znamená proto ve skutečnosti jenom odmítnutí práva sebeurčení, vydání v plen všech národů neněmeckých v Rakousku a přímo krutý trvalý výsměch pro nemaďarské národy v Uhrách, kde jest ústava jen nástrojem nejbezhlednějšího panství oligarchie několika šlechtických rodů maďarských, jak bylo znovu potvrzeno novou předlohou o volební reformě.

Národ náš touží se všemi demokratickými světy po míru trvalém a všeobecném. Jest si však vědom pravdy, že trvalým může se státi jen mír takový, jež odstraní staré křivdy, brutální moc převahy zbraní, jakož i nadpráví států a národů nad národy druhými, mír takový, jež zabezpečí samostatný rozvoj národům velkým i malým a osvobodí zejména ony národy, kteří sténají posud pod cizí nadvládou. Proto také toto právo na svobodný život národní a sebeurčení národů ať malých či velkých a jakékoliv příslušnosti státní musí býti základem příštího práva mezinárodního, zárukou míru a přátelského soužití národů a velkým statkem ideálním, který si lidstvo vyrvé z hrůz světové války.

My poslanci českého národa prohlašujeme, že mír, který by národu našemu nepřinesl spravedlnosti a svobody, nemohl by býti pro něho mírem.

Hospodářský vývoj obce Němčic od roku 1848 až roku 1948

Zemědělství u nás až do roku 1848 neprodělávalo mnoho změn, bylo za dob roboty jaksi ztrnulé. Největší vymoženosti bylo vynalezení a používání Veverkova ruchadla. Používání tohoto pluhu bylo tu již všeobecné, neboť se rozšířilo již v letech třicátých.

Polní hospodaření bylo trojhonné. To znamená, že třetina polí ležela vždy 1 rok úhorem aby si odpočala. Byl-li rok průměrný, nebo vlhčí, tu se takový úhor brzy zazelenal travou a různým plevelem. Pak byl spásán ovceci neb hovězím dobyt看. Jako v jiných vsích tak i u nás obecní pastucha vyháněl ráno dobytek společně na draha a průhony a úhory. Rovněž tak společně byly paseny obce. Obec postarala se vždy o byt pro pastevce. Takové chalupy nazývaly se pastoušky. V Němčicích poslední pastouška byla postavena roku 1722 za panování rychtáře Částka, velice sešlá byla rozbořena roku 1946. Posledních několik desetiletí sloužila za byt obecním chudým.

V letech šedesátých a hlavně sedmdesátých, kdy obili pěkně platilo, byly zorány draha, průhony a přestalo se úhořiti. Následkem toho zaniklo společné pasení dobytka a silně byl zmenšen stav ovcí, ba téměř zanikl.

Do této doby nebylo v zemědělství téměř strojů. S rozmachem obilnářství začínají v letech šedesátých ruční mlátičky, fofry na čistění obilí, ruční řezačky na řezanku.

Orba prováděla se ruchadly ponejvíce do záhonu šestibrázdých, později, kde nebylo moc mokro, sloučily se vždy 3 záhony šestibrázdé a vznikly tak záhony 18-20 brázdé. Brány na vláčení poli byly dřevěné tří neb čtyřpaprskové se železnými hřebíky rovnými. K jarnímu kypření půdy používaly se pospěchy 7 - 9 hroté. Při suchém počasí k utlačení půdy sloužily válce dřevěné, hladké. V letech osmdesátých a devadesátých začínají se zde zaváděti secí stroje (sečky) nejdříve důlkové, později lžičkové, šnekové a válečkové 13 až 17 řádkové. Již těmto strojům i válcům ale hlavně později žacími strojem, vadí silně nerovnost půdy způsobená oráním do záhonu. Proto v letech devadesátých ujmá se tu orba do roviny pluhu obracecími (dvouplecháky).

Po kritickém roku 1882 začíná se ojediněle pěstovati cukrovka, zvyšuje se osev píce a zvyšuje se stav dobytka. Viz str.80. Také vepřovému bravu věnuje se větší péče. Hovězí dobytek pase se povětšinou jen na provaze u menších zemědělců, ojediněle volně až v září, říjnu u větších zemědělců. Veškerá práce v poli provádí se koňským potahem, u malozemědělců potahem kravským. Volského potahu, v jiných zemích tak obvyklého, používáno je zcela výjimečně.

První žací stroj obilní byl u nás v provozu roku 1898 v č.p. 66. Tedy před 50ti

lety a nyní v roku 1948 není zde téměř chalupy, aby neměla žací stroj. Příznivé podmínky pro používání strojů nastaly po roku 1907-1908, kdy bylo v Němčicích provedeno společné odvodnění pozemků mokrých. Tehdy po dozorem Zemědělské rady odvodněny byly až na nepatrné výjimky všechny mokré pozemky v Němčicích. Předsedou vytvořivšího se družstva byl pan Jiráček č.p. 5 a jednatelem a duší pan František Podhajský č.p.71.

V letech osmdesátých začínají se tu zaváděti mlátičky pro pohon žentourem. Nejdříve pouze pro koně, později i pro kravský potah. Žentourem pro pohon zvířecí silou přibývá až do roku 1928, kdy byla provedena elektrizace obce.

Začátkem tohoto století současně s pořízováním žacích strojů, začínají se zaváděti železné brány, železné válce hladké neb rýhované k lepšímu drcení hrud, železné pluhu jako harky, sakováky, místo pospěchu pérové kultivátory a různé plečky buď ruční neb potažní.

Pitnou i užitkovou vodu dodával nám vždy Zlatý pásek, potok nad Člupkem vyvěrající, který nikdy úplně nevyschl. Pokud obecní pastýř všem zemědělcům dobytek společně pásal, tak jej také v potoce napájel a voda z potoka donášela neb dovážela se jen když se dobytek nepásl nejvíce v době zimní. Po zániku společného pasení dobytka činilo donášení či dovážení vody při větším počtu dobytka v době pilných prací značné potíže.

Proto bylo započato v letech sedmdesátých se stavbou studní. Jednotliví zemědělci na vhodném místě vykopali (vylámali) si studnu a buď okovem na hřideli (rumpálu) neb ručním čerpadlem (pumpou) opatřovali si vodu pro kuchyň i domácí zvířectvo. Otevřené studně s rumpálem a okovem brzy zanikly a byly zaměněny ručními čerpadly. Po elektrizaci obce v roku 1928 byly ruční čerpadla z části přestavěna na motorová. V roku 1945 zakoupilo družstvo pro stavbu vodovodu větší množství rour na vodovod ze Svinné ale do roku 1948 ku stavbě pro nedostatek dělníků nedošlo.

Již před roku 1848 znali rolníci důležitost hnojení vápnem. Za tím účelem vozili opuku z Koloušky a později gyps. (viz str.54). Vápnění půd koná se stále mletým vápencem neb páleným vápnem. Z části dodáváme půdě vápno také v Thomasově strusce a jiných umělých hnojivech, které se od začátku tohoto století pravidelně užívají. Ovšem mimo to přidává se hnojiv dusíkatých, draselných a fosforečných, pokud jejich doprava k nám je možná. Rozumí se, že chlévský hnůj byl, jest a dlouho ještě bude nejdůležitějším hnojivem.

Zavedením cukrovky, krmné řepy místo tuřínu, máku přibýlo práce: plečkování, okopávky a pletí. Naše půdy jsou stále ještě dost zaplevelené a travorodé, takže ve vlhkých letech je s tím značná svízeľ.

Za to jetel červený ba i vojtěška se dnes daří daleko líp než za dob našich dědů, kdy jetele v květnu se červenaly šťovíkem. Zvýšená plocha věnovaná zemědělcům umožnila odchovati větší počet vepřů.

Za to pěstování lnu upadlo a bídně živoří. Pletí a trhání lnu vyžaduje mnoho ruční práce a dosud ji nejde prací strojovou nahraditi.

Obilní sorty. U žita bylo původní staročeské a ranější žito Jánské které se tu silly v letech 1848. Časem sprašováním splynuly a nebylo mezi nimi rozdílu. Počátkem tohoto století při používání strojových hnojiv poléhaly a výnos zrna rolníky neuspokojoval. Byly zkoušeny některé jiné sorty krajové nebo zušlechtěné až převládlo žito Petkuské. Je to pozňanské žito zušlechtěné na velkostatku Petkusy. Horší je to se pšenicí. Bylo přezkoušeno mnoho sort. Původně tu byla as česká přesívka a česká červinka, obě tvrdě dobře pečlivě pšenice. Byly tu různé krajové sorty jako: Bělky, Němky, diosecké fousky a ze šlechtitelských stanic pšenice různé a různé, ani vyjmenovat je všechny nelze. Pomalu všechny ty měkké pšenice zase opouštíme a vracíme se ku tvrdým. Ječmen se tu síval hanácký, jezdilo se pro něj s povozem do Prostějova a dosud sejeme křížence hanáckého ječmene. Oves tu býval zelenáč a rychlík. Později se tu uchytlý a zdomácnělý oves švédský.

Z bramboru je tu původní skotský šampion. Později přibývá sort a tyto se dělí na žlutomasé jedlé, bělomasé krmné a na škrobnaté brambory průmyslové (lihovarské). Brambor máme hnedle tak velké množství sort jako pšenice.

Je zajímavé, že zemědělci již v roku 1848 a po něm byli přesvědčeni o nutnosti přesévání lnu. Jezdili povozem pro lněné semeno do Slezka i Polska a žádali semeno pernavské nebo rigavské, tedy až z Pobaltských zemí. Přesévání obilí nevěnovali však žádnou pozornost až na malou výjimku u ječmene, poněvadž se často ječmene z domácí sklizně nedostávalo.

Když po první světové válce založila se v každém okrese Skladištní družstva a opatřovala řádné osivo, byla výměna obilí k setí velice usnadněná. Za malý příplatek mohl si každý rolník vyměnit vhodné osivo. V druhé světové válce 1939-1945 byl každý rolník povinen osivo a bramborovou sáď měniti. Němci potřebovali zvýšiti výnos.

Sklizeň a způsob sušení lučního sena zůstal za celých sto roků nezměněn. Za

to jetel a vojtěška suší se nyní v roce 1948 jen na sušákách; dříve na zemi a malých kupkách. Rovněž sušení obilí mimo ječmen koná se tak, že za kosou se obilí váže do malých snopků a staví do panáků. Zvláště v posledním desetiletí, kdy je v Němčicích 5 samovazacích žacích strojů ani jinak to nejde. Do samovazu zapřahají se 3 koně, nejčastěji však traktor, který tu máme od roku 1940. Za den poseče se 4-5 ha obilí a 3 lidi toto množství postaví pěkně do panáků. V roce 1945 bylo utvořeno strojní družstvo a přikoupeny ještě dva traktory. Mimo práci v poli používají se traktory k svázení a odvážení různých hmot po silnicích a cestách.

Sušení jetele a vojtěšky na sušákách (roháčích) provádí se tu již 30-40 roků s dobrým výsledkem. Rovněž tak sušení obilí v panácích začalo před 40 léty a pomalu se vžilo, tak že křížový mandel v roce 1948 sotva uvidíme. Jediná nevýhoda je snad v tom, že při velkém povětrí byly křížové mandele rozházeny do polovice a panáky to povalilo docela.

Sklizeň bramborů po starém způsobu vyorávání pluhem děje se dnes jen na malých kouscích pozemku. Ve většině koná se vyorávání strojem, který brambory vyorá a rozmetá na povrch v šířce asi 1 1 metru.

V posledních několika málo letech, kdy je v zemědělství naprostý nedostatek pracovních sil, zařídili si někteří pokrokoví, rolníci k mlátičce ještě řezačku s výfukem neb samovazací lis a snaží se větší část úrody z pole přímo mlátit. Stroje ty nevyžadují téměř obsluhu a oni ušetří práci se skládáním obilí. Zařízení toto vyžaduje ovšem svázení obilí úplně suchého jak v slámě tak i v zrně.

Konzervování píce jinak než sušením, nenalezlo posud většího rozšíření. Byly to spíše pokusy silážovat různé podzimní směsky, strniskové jetele, pařené brambory do jam (sil) ap. Když počasí jen trochu slouží tak se strnišťáky raději usuší. Od roku 1946 suší se v Dolním Újezdě brambory rolnictvu za poplatek. Chov domácího zvířectva 1843 - 1948

Začátkem tohoto období bylo u nás pěstováno poměrně málo hovězího dobytka. Za to bylo více koní než dnes a byly chovány ovce v značném rozsahu. Ovce byly drženy pro vlnu, která se dobře prodávala a platila, poněvadž se k nám nedovážela ještě vlna ze zámoří ani bavlna.

Maso ovcí nebylo mnoho ceněno, ani se jej mnoho nevyplácelo. Za rok vždycky nějaká ta ovečka posla a jehňata doplnila zpravidla prořídilý stav ovčího brávy. Ovce hodily se lépe k spásání různých těch úhorů než náročnější hovězí dobytek.

V letech šedesátých následkem zámořské výroby vlny a hlavně bavlny ubývalo ovcí, náš rolník vrhal se na zvýšení osevu obilí, které tou dobou mělo stále dobrou cenu. Přestává se úhořiti, zaniká společné pasení ovcí a dobytka. Obecní draha a průhony se orají a věnují pěstování obilí. Na místo ovcí rozmnožuje se stav dobytka a vepřů. Aby opatřil sizenědělec k tomu účelu krmivo, musí pěstovat více pícnin, hlavně jetelů a bramborů. Původně pěstovaný tuřín (bílá řepa), který sloužil v zimě za krmivo nejen dobytku, ale i lidem, je vystřídán krmenou řepou pro skot a brambory pro lidi a vepře.

U nás v Němčicích projevují se snahy po zlepšení chovu hovězího dobytka ke konci minulého století, až dochází k založení Spolku ku zvelebení chovu hovězího dobytka roku 1905. Tou dobou obdobné spolky mají Morašice a Bohuňovice, kde zušlechťují svůj domácí chov býky simenskými ze Švýcarska neb Tyrol dováženými, barvy plavé neb měkce červené. Pak Sloupnice, kde mají černostrakaté býky freiburské.

V roce 1901 zakoupen byl první plemenný býk na výstavě v Praze, později bylo postupně několik býků koupeno na Moravě plemene bernsko-hanáckého. Když v roce 1911 bylo ustavena Okresní sdružení chovatelů hospodářského zvířectva pro okres Litomyšl byly tyto různé snahy usměrněny a pěstován jen červenostrakatý skot. Naši chovatelé kupovali plemenné býčky stále mimo Němčice aby se vyhnuli příbuzenské plemenitbě, zprvu jak uvedeno po jednom, později po dvou. Po roku 1928, kdy nastal nový licenční zákon, nakupování byli již všichni býci k chovu mimo obec. Zákon stanovil aby 1 býk se držel na 80 krav neb jalovic, proto bylo potřeba 4 plemeníků.

Okresní sdružení chovatelů hospodářského zvířectva pro okres Litomyšl zavedlo v roce 1912 chlévní kontrolu užitkovosti krav a zavedlo zvláštní trhy na odchovaná telata, hlavně býčků od těchto kontrolovaných krav. Trhy ty byly konány nejdříve na městském tržišti v Litomyšli, později v kryté tržnici u dvora Perštýna k tomu účelu postavené, posléze pak v aukční hale postavené v Litomyšli u nádraží. Němčičtí zemědělci dosáhli rekordu v prodeji býčků v roce 1944, kdy prodali na aukcích (dražbách) toho roku konaných 44 plemenných býčků. Největší to počet prodaných býčků toho roku z jedné obce v celém Protektorátu Čechy a Morava.

V roce 1946 vybudována tu plemenná stanice pro býky a kance v č.p. 5 a

všichni plemenní býci počtem 4 tu byli ustájeni (v únoru 1947).

V roce 1948 zřízeny tu dvě letní boudy pro kance.

V této plamenné stanici zapouštějí své krávy a jalovice všichni chovatelé z Němčic a okolních obcí Suché, Pazuchy, Vlčkova, Svinné a Kornic ti, kteří mají zavedenou chlévní kontrolu. Takovýto způsob držení plemeníků jest sice nejdražší, poněvadž ošetřovatel těchto musí být řádně pojištěn a dobře placen, kterýžto obnos rozvrhuje se na majitele plemenic, ale tito majitelé musí mimo to dodávat krmiva a slámu pro plemeníky. Na druhé straně má tento způsob ustájení býků nesporně výhody jako je tomu u hřebčích stanic, zvláště v poslední době při stálém nedostatku pracovních sil.

Na květnové celostátní výstavě v Praze v roce 1948 uhájila si Litomyšlská komora chovného skotu první místo, neboť získala 5 vítězných cen z celkového počtu 8. I Němčice se na této výstavě čestně držely a přivezly si domů 2 vítězné ceny. Chovatel František Podhajský č.p. 71. Druhou cenu obdržel Josef Vytlačil č.p. 70 a družstvo na býka Pass.

Chov koní u nás

Chov koní nebyl u nás v roce 1848 a dříve nijak zanedbaný, ba můžeme říci, že byl značně vyspělý. U nás se nepoužívalo volů k potažní práci jako v různých jiných krajích, nýbrž jen koní, mimo malozemědělců, kteří používali k tahu krávy, proto se věnovala všechna péče koním. Východočeský kůň chrudimský měl přece dobrou pověst. Též tehdejší šlechta si pilně hleděla koní, starala se o výběr a zušlechtění chovu.

V letech padesátých po ztrátě moci a vlivu šlechty převzal sám stát úkol opatřování hřebců a zřídil hřebčí stanice. U nás nejbližší byla v Litomyšli-Lánech na Babce. Stát Rakouský měl zájem vypěstovat vhodného koně pro vojenskou službu, hlavně k jízdě pod sedlem. Z toho důvodu přiděloval do stanic teplokrevné hřebce lehké. S pokrokem v zemědělství v letech osmdesátých a později přibývalo strojů pro koňský potah, oralo se hlouběji a požadoval se kůň silný. Tyto snahy zemědělců nedaly se dobře spojit se směrnicemi státu, proto žádalo Litomyšlsko, aby bylo zařazeno do pásma koně chladnokrevného. Když toho bylo začátkem tohoto století docíleno, ustavilo se v Litomyšli družstvo a koupilo si vlastního hřebce od hraběte Seilerna na Moravě a umístilo jej u Vašinů v Sloupnici. Stát pak zrušil stanici na Babce a přidělil ještě jednoho chladnokrevného hřebce do Sloupnice a dva od Osíka. Vyskytli se ovšem zase milovníci koně lehkého, ti pak museli s klisnami jezdit až do Vysokého Mýta.

V roce 1912 zajeli si dva naši rolníci pánové Stránský a Jiskra u příležitosti světové výstavy v Bruselu do Belgie k nákupu klisniček za vedení zvěrolékaře Vágnera, tehdejšího propagátora koně belgického. Nákup klisniček však se z důvodů malého výběru a valutních potíží neuskutečnil a tak tu čistokrevný chov koně belgického nemáme, nýbrž jen křížence.

Obě světové války v roce 1914-1918 a roku 1939-1945 velmi citelně do chovu koní zasáhly a plány do budoucna značně pomíchaly. Nyní v roce 1948 máme tu, ovšem jen ojedinele, koně z Ruska i Ameriky.

Ovocnářství 1848-1948

Ovocnářství na Litomyšlsku bylo dosti vyvinuto již roku 1848. Nespornou zásluhu o to mají hrabata Valdštýnové kteří se přičinili o rozšíření a zdomácnění některých odrůd ovoce, dodnes ještě ceněných. Dle výpovědí starých pamětníků bývala pod Štítem u Nedošína „fíkovna“, tj. veliký skleník, kde byly pěstovány ovocné i ozdobné stromy, pocházející z jihu. Ze zámku obliba pěstování ušlechtilého ovoce dostávala se na fary a dvory, kde se osazovaly polní cesty alejemi ovocných stromů a tržba za ovoce tvořila pěkný přínos majiteli či později nájemci dvorů.

Z jabloní zasluhuje zvláštní zmínku jablko Košíkové, všeobecně zvané Panské (pocházelo z panské zahrady). Jeho původ není dobře znám, dle nezaručených zpráv pochází z Francie. Nejvíce je rozšířena na Litomyšlsku, Vysokomýtsku, Ústecku i Poličsku. Je to dobré podzimní jablko prostřední velikosti pro kuchyň velice vhodné a na trhu požadované. Úroda jablek je obyčejně ob rok ale zato vydatná. Dorostlé stromy dají až 400 kg jablek. V Horkách u Litomyšle vyskytla se jablonoň, která dala 700 kg. V zahradách bývá zastoupeno až 50% všech jabloní. Dříve bývalo více jabloní dávajících ovoce sladké, z nakyslých byly to pak jablko Cibulové, Kopečkové, Pruhové, Vejlimkové, Pinkusárkové atd.

Z hrušní, mezi Křehticemi, Ovesnicemi, Červinkami a Šidlenkami vynikaly v hojném počtu pěstované zimní máslovky, lidově zvané zimní cvergle pomologickým jménem Valdštýnská máslovka. Ovoce toto na pohled nevzhledné rezavité je velice úrodné, v listopadu-prosinci velice chutné.

CO SE UDÁLO VE ŠKOLE

EKOŠKOLA

Den Země

22.dubna jsme se s dětmi vydali do lesa ke studánce "U Kačenek", vyčistili ji a opět jsme žiznivým poutníkům zanechali hrníček s logem naší školy, ze kterého se mohou napít. Doufáme, že nenastane situace, kdy hrníček někdo zcizí (jako se to stalo loňský rok). Na Den Země jsme také s dětmi uklidili střed obce od různých odpadků, povalujících se mimo kontejnery a hyzdících přírodu a připojili se tak k celosvětové akci „Uklidme si svět“. Líbilo by se nám, kdyby nás zkusili napodobit i dospělí a akci se také připojili.

„Den Země 2009“, ve které získal 1. místo náš žák Dominik Mikl ze 2.ročníku.

V soutěži škol ve sběru vybitých baterií letos naše škola získala 2.místo.

U příležitosti oslav Dne Země vyhlásil DDM Lito-myšl výtvarnou soutěž o nejlepší návrh na plakát

PROJEKT MŠMT "PODPORA EVVO VE ŠKOLÁCH V ROCE 2008" - EV.Č.0616/2008 "UČÍME SE V ZAHRADE"

Také v letošním roce se nám podařilo získat grant z MŠMT a to ve výši **100.000,-Kč** na úpravu zahrady a její přeměnu v ekozahradu. Cílem projektu je uskutečňování environmentální výchovy (výuky, workshopů, projektů, besed, soutěží) ve venkovním, přírodním prostředí, kde lze formovat vztah dětí k přírodě pomocí experimentů, ověřování hypotéz, prožitku a prostřednictvím zapojení více smyslů mnohem lépe, než v běžné třídě. K realizaci našich cílů plánujeme uskutečnit:

- 1) Zpracování studie (zahradně - architektonické řešení a didaktická funkce jednotlivých ploch)
- 2) Zřízení a vybavení výukového prostoru (instalování naučných tabulí, venkovních květináčů s ukázkami různých rostlin, vysazení 2 ovocných stromů, zbudování pískoviště, lavičky, přírodní louka, 2 tabule na psaní a kreslení)

3) Vytvoření smyslového centra (vrboviště, hmatový chodník, stojany na poznávání přírodnin hmatem, čichem, sluchem)

4) Vytvoření vlastních učebních pomůcek-metodických materiálů, manuálů k naučným tabulím a pracovních listů k využití přírodní učebny

5) Vybavení školy dalšími pomůckami na EVVO, které budou při práci v přírodní učebně využívány

6) Vytvoření prostoru pro usídlení živočichů - pítka, budka, krmítko, neudržovaný prostor - hromada kamení, klestí, trouchnivějící dřevo, přírodní louka - následné pozorování života na zahradě

Školní zahrada by se měla stát příkladem pro ostatní školy v regionu, chtěli bychom jim nabídnout spolupráci, návštěvu a program v naší přírodní učebně. Aktivní péči o životní prostředí bychom chtěli propagovat různými aktivitami i mezi rodiči, dále v obci, regionu a na internetu.

Škola pro udržitelný život

Společný grantový a asistenční program Nadace Partnerství a Střediska ekologické výchovy SEVER jehož koordinátorem pro Pardubický kraj je Ekocentrum PALETA

- podpořila náš projekt

Všeználkova zahrádka pro děti a zvířátka, jehož cílem je :

- 1) Vytvoření příjemného a zajímavého místa k setkávání, k relaxaci – v prostoru u školy bude možné realizovat spoustu činností, prostor bude zároveň proměnlivý - jak vlivem ročních období, tak vlivem jednotlivých akcí školy
- 2) Osvěta, zdroj informací – o přírodě a ekologii se budou občané dozvídat jednak z informačních a naučných tabulí, zdrojem poučení budou i popisky

vysazených rostlin, ukázky školních projektů, prací žáků.

3) **Zdroj společenského života** - chtěli bychom v prostoru ekozahrady pořádat i akce pro veřejnost, výstavy, happeningy, přednášky, dílny, zahradní slavnosti

4) **Možnost podílet se společně na konkrétním úkolu** - dojde ke spolupráci a setkání lidí, kteří se běžně setkávají spíše při formálních příležitostech - zastupitelé obce, pedagogičti pracovníci, děti, rodiče, starosta, rada školy, někteří řemeslníci - místní podnikatelé.

Tím, že se na vybudování ekozahrady bude podílet mnoho lidí, je větší šance, že své společné dílo budou pomáhat chránit před projevy vandalizmu.

Na tvorbu „Všeználkovy zahrádky“ jsme ve výše uvedeném grantovém programu získali **70.000,-Kč**. Tyto prostředky budou použity zejména na **herní prvky a lavičky**.

Projekt byl podpořen v programu Škola pro udržitelný život

Spoluvyhlašovatelé

Generální partner

Hlavní partner

TVORBA ŠKOLNÍHO EKOCODEXU

- děti si společně stanovily 7 pravidel, která budou ve vztahu k přírodě dodržovat:

1. VŠEZNÁLEK ŠETŘÍ VODOU
2. VŠEZNÁLEK ŠETŘÍ ENERGIÍ
3. VŠEZNÁLEK NEZNEČÍ PŘÍRODU
4. VŠEZNÁLEK PEČUJE O POŘÁDEK A PĚKNÉ PROSTŘEDÍ VE ŠKOLE A OKOLÍ
5. VŠEZNÁLEK UMÍ TŘÍDIT ODPAD
6. VŠEZNÁLEK SE STARÁ O ZVÍŘATA
7. VŠEZNÁLEK SE ÚČASTNÍ EKOLOGICKÝCH AKTIVIT A JDE OSTATNÍM PŘÍKLADEM

VYPUŠTĚNÍ JEŽKA DO VOLNÉ PŘÍRODY

Od podzimu se děti z naší školy staraly o ježka Čumáčka. Nejdříve ho musely vykrmit na správnou váhu a pak ho uložily k zimnímu spánku. Po celou zimu se na něj chodily dívat, jestli nepotřebuje vodu nebo potravu. Po zimě Čumáčka umístily opět do teplejšího prostředí na školní chodbě. Přes zimu ježek trochu zhubl a tak ho děti opět přikrmovaly, aby mohl být vypuštěn do volné přírody. Doufáme, že se našemu Čumáčkovi daří dobře.

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Dětský den – neděle 1. 6. 2008

Tentokrát jsme pro děti připravili Dětský den jako putování Z pohádky do pohádky. Na děti čekalo celkem čtrnáct pohádkových bytostí na deseti stanovištích. Start a cíl byl u školy. Přišlo asi 26 dětí. Pohádkové bytosti byly rozmístěny ve středu obce i v zahradách. Děti dostávaly za splnění úkoly razítka. V pohádkovém obchodě si

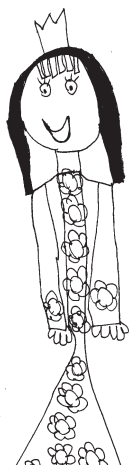

pak za ně mohly koupit odměny podle vlastního výběru. Protože bylo horké odpoledne, každý se rád občerstvil v našem minibaru a vhod přišel i kornout nebo nanuk. Velký dík patří všem, kteří v letním horku věnovali svůj volný čas dětem. I když se nad námi stahovala mračna a přišla i malá přeháňka, Dětský den se nám vydařil.

- V. Doležalová

Co jsme prožili u nás ve školce

Výlet do lesa

S teplým jarním počasím přišel čas výletů. I my jsme čekali až se počasí umoudří a vydali se s dětmi na výlet do lesa. Ve středu 7. května bylo krásné a tak jsme si vyjeli autobusem do Zhoře. Nejprve jsme hledali poklad u domu, kde bydlí naše kamarádka Lucinka a pohráli si na zahradě zalité jarním sluníčkem. Když jsme snědli kornouty, které byly ukryty v pokladu pod smrčkem, pokračovali jsme v cestě dál.

Rozdělili jsme se na dvě skupiny. První skupina schovávala psaníčka a značila

cestu a druhá skupina plnila úkoly ukryté v psaníčkách. Nakonec jsme se sešli ve Svinné u rybníčku, který je zvláštní tím, že v něm zatím není voda. Snad příště již budeme pozorovat, jak vypadá život v rybníku a jeho okolí.

Výlet se nám opravdu vydařil a děti samy řekly, jaký byl: sluníčkový, pokladový, motýlkový, několikakilometrový, super, psaníčkový, zmrzlinový, hádankový, kytíčkový, lesní, autobusový, bombónkový, fantastický, batůžkový, schovávací, lesní... Přesně v poledne jsme pěšky došli až ke školce.

Výlet do Bouzova

Letos jsme si naplánovali výlet do vzdálenějšího místa, a to do Areálu historické zábavy pod hradem Bouzovem. Den byl sice spíše zamračený, ale nepršelo. Cestou tam jsme zpívali spolu s Kašpárkem jednu písničku za druhou a tak nám cesta pěkně utíkala. Přijeli jsme včas a stačili jsme se šipek doputovali až na místo.

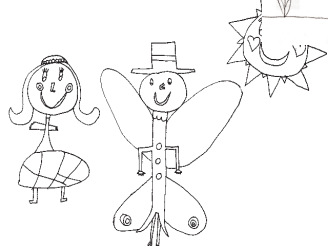
Ze všeho nejvíce nás překvapil ohromný, čtrnáct metrů vysoký Trojský kůň. Vylezli jsme po schodech až do jeho břicha. Odvážlivci vylezli až do hlavy a rozhlíželi se po okolí. Potom jsme si vystřelili z kuše na divočáka, který byl nakreslený na obrázku. Viděli jsme také ukázkou střelby z praku a ze středověkého děla. Pak už na nás čekala pěkná Loupežnická pohádka. Na závěr děti viděly rytířský souboj a fandily účastníkům turnaje.

Na úplný konec našeho programu byl připraven pážecí turnaj, kterého se účastnili zástupci jednotlivých škol a školek. Za naši školku bojovali

Ivánek Škeřík a Matěj Vrbický. Vítězové turnaje pak byli pasováni na rytíře. Po obědě jsme se vydali na zpáteční cestu. Některé děti unavou usnuly a tak jsme již nezpívali. Těšili jsme se až pojedeme zase tunelem, to

byl velký zážitek pro všechny. Výlet byl vydařený a tak jsme si při cestě do školky radostně zazpívali: „Sláva nazdar výletu, nezmokli jsme, už jsme tu!“

Krátké hodnocení prvních čtyř měsíců roku 2008

Letošní rok, ve kterém oslavujeme 140 výročí založení spolku, jsme zahájili slavnostní valnou hromadou, které se zúčastnilo 35 členů. Přišli nás pozdravit zástupci obecního úřadu, někteří členové ostatních organizací z obce a velice nás potěšili zástupci některých sponzorů a hlavně členové divadelních spolků z okolních vesnic. Předsednictvo spolku na valné hromadě ocenilo zasloužilé členy, starosta obce předal čestná uznání aktivním členům spolku a po skončení schůze se všichni dohromady pobavili při příjemné hudbě a dobrém občerstvení, které nám zajistili členové hasičů, za což jim patří náš dík.

Další akcí byl již 7. divadelní ples. Ten byl jako obvykle obsazený do posledního místa a hosté shlédli předtančení tanečního klubu z Pardubic a tanečního klubu Katastrofa z Čisté u Litomyšle. Ochotníci připravili předtančení v kostýmech, které bylo ohodnoceno bouřlivým potleskem. Aby nebylo líto našim dětem, že rodiče mají své plesy, tak jsme ve spolupráci se školou a školkou připravili dětský maškarní ples. Této akce se zúčastnilo více než 100 dětských masek. Děti se vytancovaly, zasoutěžily si a na závěr se pobavily sledováním jak jejich rodiče tancují "židličkovou polku".

Pro naše nejmenší diváky jsme pozvali do Kulturního domu "Divadélko z pytlíčku z Pardubic". Zahrálo zde pohádku O drakovi, která se moc líbila. Významnou událostí v letošním roce byla návštěva Divadelní společnosti Josefa Dvořáka z Prahy. Zahráli divadelní hru Čochtan vypravuje, ve které v hlavní roli vystoupil sám pan Josef Dvořák. Diváci se velice dobře pobavili a díky dobré atmosféře v hledišti, se dobře hrálo i hercům. Po skončení představení pan Dvořák pochválil němčické občanstvo, které, jak řekl, by nám mohlo závidět leckteré velké město. Vyslovil přání, někdy v budoucnu se do

Němčic vrátit.

Další zajímavou událostí, byla výstava plakátů a fotografií s vernisáží, věnovaná výročí založení spolku. Tuto výstavu shlédlo více než 150 diváků z Němčic a okolí. Na přípravě se nejvíce podílely paní Věra Doležalová a paní Vladimíra Vavřínová. Věnovaly přípravě desítky hodin, za které jim patří velký dík. Dál musím poděkovat paní Vítě Morávkové, která nám pomohla s aranžováním celé výstavy.

Myslím si, že za čtyři měsíce, které uplynuly v tomto roce, je vykonáno hodně práce od členů ochotnického spolku, za které jim patří upřímné poděkování.

Do začátku léta, jsme připravili ještě tři akce. 27.5. jeli ochotníci za odměnu na zájezd do Pardubického divadla na představení "Brouk v hlavě". Pro děti z mateřské školky a základní školy jsme připravili "Vycházku do pohádky a zpátky", která se uskutečnila 1.6. v prostorách u Základní školy a v parku u prodejny.

Na sobotu 5. července připravujeme další velkou akci a to Country odpoledne u kulturního domu, na které budou hrát a zpívat čtyři skupiny z České Třebové a vystoupí zde vzácný host, známá zpěvačka Věra Martinová se svoji sestrou. S touto akcí ochotníkům pomohou, hlavně s občerstvením hasiči a šipkaři z naší obce.

Rád bych touto cestou poděkoval všem divákům za velkou účast na našich představeních a Vás, naše příznivce, bych chtěl pozvat na další připravované akce.

- V Kodytek

Sbor dobrovolných hasičů

Po zimním spánku opět píšu něco o dění u Sboru dobrovolných hasičů v Němčicích. Původně jsem chtěl napsat, že jsme stejně v podstatě jen rozbaliли dárky a narazili šampus, takže nebylo o čem psát. I když by to tak mělo být, nakonec jsme spoustu času strávili u příprav na výroční sboru a Maškarní ples. Teď, když už jsem propásl čas přání k příjemnému prožití svátků vánočních, přeju složkám v obci i všem spoluobčanům mnoho sil a trochu toho štěstíčka v rozjetém roce 2008.

15. září loňského roku jsme se zúčastnili soutěže se stříkačkou PS-8 v Dolní Sloupnici. Po litém boji se zapůjčeným strojem z SDH Zhoř jsme se umístili na prvním místě. Takže můžeme s klidem prohlásit, že stav techniky ve Zhoři je v naprostém pořádku a poděkovat za její údržbu.

26. října proběhlo na sále v Řetové teoretické námětové cvičení – školení o hasičích přístrojích a požárních předpisech.

Na přelomu roku se v rámci okrsku č. 6 uskutečnilo sedm výročních valných hromad jednotlivých sborů včetně jedné okrskové.

2. února jsme uspořádali v sále Kulturního domu v Němčicích Maškarní

ples. K vidění bylo velké množství super masek. Vyhrát by si určitě zasloužili všichni, ale nakonec jsme ocenili "lehkou těžkou děvku" Pamelu Kadrmás, „lyžaře“ Radku Kopeckou a největšího "úchyláka" Tomáše Mikla. Po celý večer hrála k poslechu a tanci kapela Náhoda z Litomyšle, kterou nám zajistil a zasponzoroval p. Marek, kterému jako všem dalším sponzorům patří náš velký dík. Věřím, že se Vám ples líbil a doufám, že nám sponzoři zachovají přízeň, protože bez jejich pomoci bychom v dnešní době mohli dělat s odpuštěním velebnosti prd.

Na konci května a v průběhu dubna se někteří členové sboru zúčastnili školení velitelů, strojníků a školení k obsluze přenosných a rozbrušovacích pil u HZS Ústí nad Orlicí.

18. dubna jsme zajišťovali námětové cvičení našeho okrsku č. 6. Jednalo se o cvičení požár v prostoru „Kozačky“, kde se prozkoušely PS—12 předávkou vody.

30. dubna jsme byli překvapeni, že v Přírodním areálu na Člupku byl ten slavný den, kdy nám byl „včas zaveden“ elektrický proud. Díky tomu proběhlo Pálení čarodějnic. Jako každý rok shořela čarodějnice vyrobená ve školní družině místní základní školy. V panorámatech nově zmalovaných záchodků „momentálně“ zaostalého anonymního začínajícího umělce zahrál DJ Tkadly.

17. května oslavil sbor dobrovolných hasičů Sedliště 125. výročí svého založení, kde jsme přispěli naším Stratilkem a zhořskou PS-8 k výstavě historických motorových stříkaček. Srdečně Vás zveme na Pouťové odpoledne, které se bude konat 19. července v Přírodním areálu na Člupku.

- Za SDH Jiří „George“ Veselý

S p o r t - V o l n ý č a s

Cvičení rodičů s dětmi

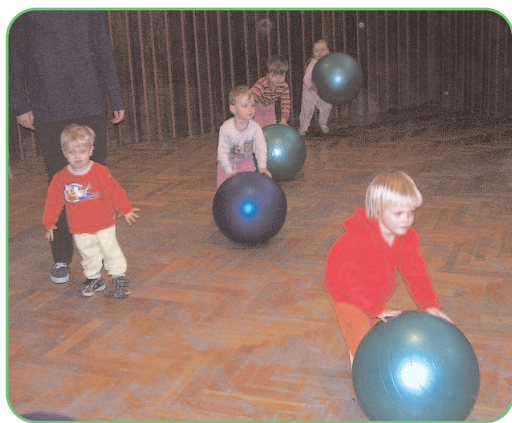
Bliží se prázdniny a já bych ráda poděkovala všem, kteří si s námi chodili každou středu zacvičit.

Cvičení bylo ve středu od 15.30 v tělocvičně ZŠ a nyní, ke konci školního roku, na fotbalovém hřišti.

Věřím, že se v září opět všichni sejdem a připojí se i další rodiče s dětmi, které nám za tu dobu maličko povyrostly.

Ještě jednou chci poděkovat všem, kteří nám toto cvičení pomohli uskutečnit a všem přeji krásné léto a prázdniny.

- D.S.

II. kolo dorostenecké ligy 3.2.2008 Trutnov

Národní Pohár seniorů a druhé kolo dorostenecké ligy-kumite

Kumite team dorost – Spartak HK:

Lenka Jůzová, Verča Jandová a Denisa Martinková

1.kolo – soupeř České Budějovice

první zápas : Denisa - výhra 1:0

druhý zápas: Verča 0:0

Lenka

třetí zápas: Lenka výhra 3:0

2.kolo – soupeř Liberec

první zápas: Verča výhra 3:0

druhý zápas: měla nastoupit

ale soupeřky byly pouze dvě

3.kolo

první zápas: Lenka 1:0 výhra

druhý zápas: Denisa 0:0

třetí zápas: Verča 0:0

4.kolo

první zápas: Denisa 1:0

druhý zápas: Lenka 0:0

třetí zápas: Verča 1:0

Vyhrály jsme všechny zápasy a jsme na prvním místě v tabulce!

III. kolo dorostenecké ligy 23. 2. 2008 Ústí nad Labem

Národní Pohár seniorů a třetí kolo dorostenecké ligy- kumite

Kumite team dorost – Spartak HK

Lenka Jůzová, Denisa Martinková a Marcela Pospíšilová

Do finále ligy jsme nastupovaly s 3-bodovým náskokem před SK Kamurou Ústí nad Labem. Tentokrát nám onemocněla Verča, což se taky v

zápase s Kamurou odrazilo.

V prvním zápase jsme se střetly s největším rivalem - Kamurou. Jako první nastoupila Denča, která remizovala 0:0, i Lenka remizovala 0:0. Jako třetí nastoupila Marcela, která prohrála 1:0. Čili jsme tento zápas prohrály a abychom celkově zvítězily, musely jsme všechny ostatní zápasy vyhrát.

Ve druhém kole jsme se střetly s Budějovicemi. Jako první nastoupila Marcela. Ta nejdříve udělala kontakt, za který dostala soupeřku bod. Byl to takový kontakt nekontakt, ale to je vlastně už jedno .... Marcelu to rozcílilo a tak se hrnula do soupeřky, nakonec kopem mawashi vyhrála 2:1. Nastoupila Lenka. Zápas probíhal podle plánu a Lenka vyhrála 2:0. Denisa už nemusela závodit. A výhrou nad Budějovicemi jsme byly o malinkatý krůček blíže k vítězství.

V dalším kole jsme se střetly se Sport UNION Rajchrt. V prvním kole nastoupila Lenka, která dostala poměrně malou soupeřku. Tak se tam mlátily a Lenka vyhrála 1:0. Hned po ní nastoupila Denča. Kopem mawashi vyhrála nad soupeřkou 2:0. Tento zápas jsme taky vyhrály díky taktice. Jelikož svítilo do haly sluníčko, tak jsme vždy skákaly tak, aby soupeřkám do obličeje svítilo ???

Ve čtvrtém kole a zároveň posledním nám zbyl Liberec. Když bychom tento zápas vyhrály, budeme první! Jako první opět nastoupila Lenka. Její soupeřka byla asi o dvě hlavy větší, ale zase jenom bouchala cuky, takže Lenka vyhrála 4:0 za vstřícné techniky.

Ve druhém kole nastoupila Marcela. Nad svojí soupeřkou vyhrála 1:0 úderem na hlavu. Takže i poslední kolo jsme vyhrály.

Po konečném sečítání bodů jsme se umístily na 1. místě! Sice jenom o jeden bod, ale byly jsme první!!! Na druhém místě stála kamura a na třetím Sport UNION Rajchrt.

